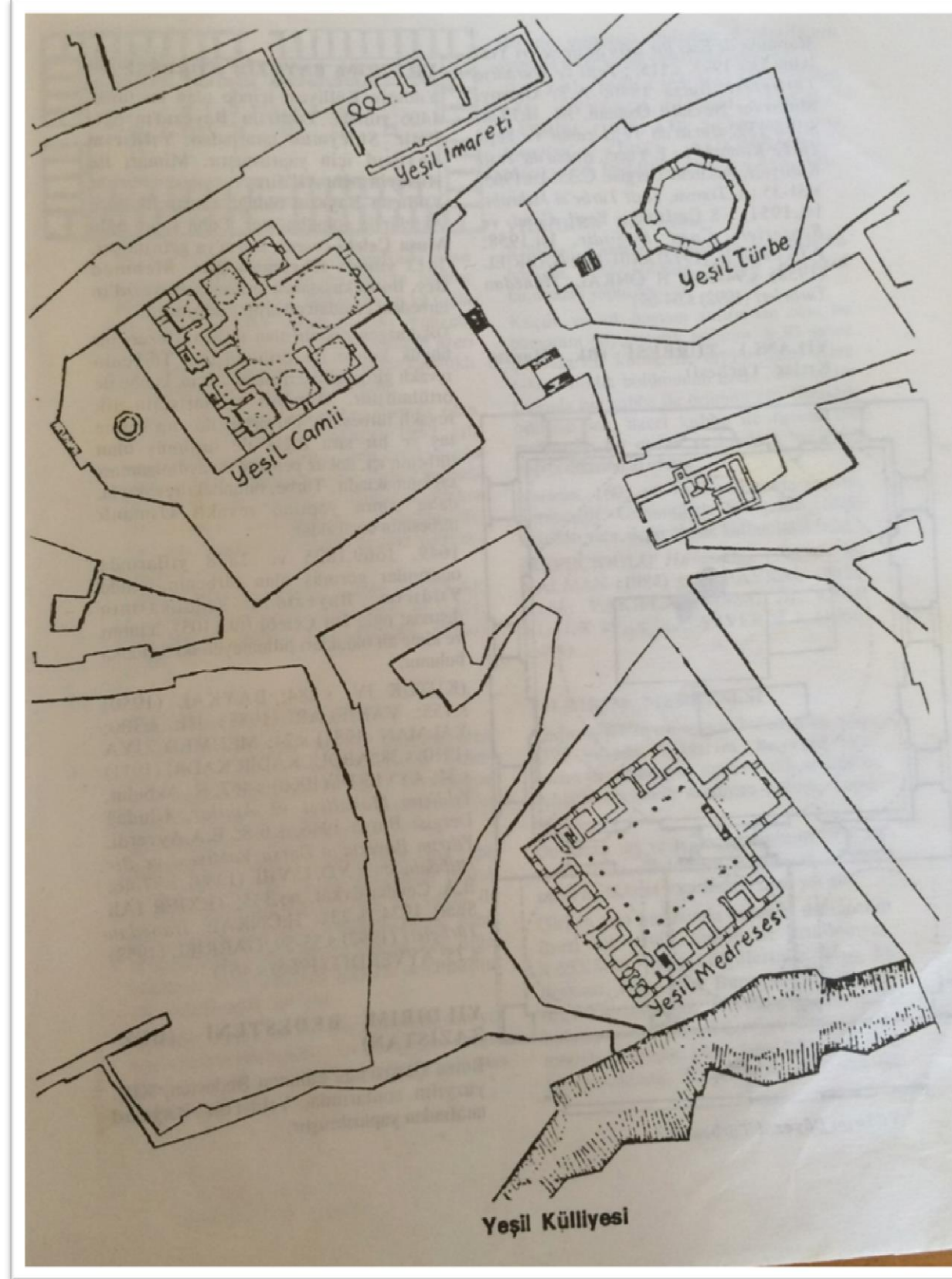

YEŞİL KÜLLİYE DESENLERİ
ARAŞTIRMASI

- YEŞİL KÜLLİYE YERLEŞİM PLANI-

YEŞİL KÜLLİYE

Külliye "çeşitli fonksiyonel yapı birimlerinin birarada planlanıp inşa edildiği sosyal kuruluş" olarak tanımlanabilir. İslam toplumunun oluşumunda şehirlerde mahalle hayatı külliyeler çevresindeki mimari yapıda yoğunlaşmıştı. Bir külliye meydana getiren yapılar, başta cami ve türbe olmak üzere, medrese, tıp medresesi, darüşşifa, imaret (aşevi), tabbane (misafirhane), han-kervansaray, arasta-çarşı, hamam, sıbyan mektebi, kütüphane, sebil, çeşme, muvakkithane(muvakkitlerin yani vakti tespit edenlerin çeşitli aletlerle namaz vaktini belirlediği, gözlem yaparak zamanı tespit ettikleri mekandır), köprü ve bazı ek yapılar olmaktadır. Bu yapılardan birkaçının birarada planlanıp inşa edilmesi, kuruluşun "külliye" adını almasına yeterli olur. Yaptıranın adı, yapı topluluğunun adlandırılmasında birinci derecede önemli olmakta ve bu kuruluşlar, kurucunun adı ile tanınmaktadırlar. "Fatih Külliyesi, Muradiye Külliyesi, Kanunî Sultan Süleyman Külliyesi (Süleymaniye Külliyesi),Eyüp Sultan Külliyesi" gibi.

"Yeşil" genel adıyla tanımlanan cami, medrese, imaret, hamam ve türbeden oluşan tarihsel yapılar topluluğudur. İnşa edildiği dönemde, türbe, cami, imaret, medrese ve han aynı avluya sahipti. Ancak zamanla yolların açılması, özellikle yolların genişletilip cami ve türbeye avlu duvarları yapılması bu bütünlüğü bozmuş ve birbirinden bağımsız üniteler gibi görünmelerine sebep olmuştur.

YEŞİL (SULTANIYE) MEDRESESİ

MÜZE KİTABESİ

-İLAFET İKARARI İLE SÜLEİMANIYİ SOBANLI SULTANININ PADİŞAH SULTAN OĞLI SULTAN
-SULTAN CAZİ KİNCİ ABDÜLHAMİD HAN EFENDİMİZ HAZRETLERİNİN ŞEREFİ İLAFET
BAKAMININ SİĞNAĞ VE DELİME İNİETİNİN ÖLDESİNDE ÖRU
MÜZE İ HEMAYETİN ŞİBESİ
-PADİŞAHIN TAHTI ÇIKMA MUTLULUĞU YIL GÜNÜNE TESADÜF EDER BİNÜÇÜYÜZ YIRMI SENESİ
AĞUSTOS ONDOKUZUNCU YILLI DÖNEMDE UĞUR SAYILARIN KURULUŞ VE AÇILIŞIYDUR (1268)

Çelebi Sultan Mehmet tarafından Hacı İvaz Paşa mimarlığında Yeşil Külliyesinin bir parçası olarak 1419 yılında yaptırılmaya başlanmış, iki kat yapılması planlanmış, Sultan'ın 1421 yılında ölümüyle tek kat bırakılmıştır. Kitabesi yoktur. Döneminin önemli eğitim kurumlarından “**Sultaniye Medresesi**” adıyla anılan bina, taş ve tuğladandır. Medresenin ortasında geniş bir avlu, avlunun ortasında mermer bir havuz vardır. Ana eyvanın dışında dikdörtgen bir avlunun etrafında sıralanan odalardan oluşan medresede, 13 oda, bir müderris odası, giriş eyvanı ile tuvaletler bulunmaktadır.

1906'da, 73 öğrencisi olan medresede, Cumhuriyet'in ilanına kadar eğitim vermeye devam edilmiştir.1902 yılından itibaren Bursa Erkek Lisesi'nde toplanan arkeolojik ve etnografik eserler, 1923 yılında "**Yeşil Medrese**"ye taşınmıştır. Bu tarihten sonra bu bina "**Bursa Müzesi**" olarak anılmaya başlanmıştır.1972'de arkeolojik eserler Kültürpark'ta yapılan Arkeoloji Müzesine taşınınca kalan etnografik eserler, 1972-75 yılları arası restore edilen medresede ziyarete sunulmuştur. Müze, 22 Kasım 1975'ten itibaren "**Türk İslam Eserleri Müzesi**" adıyla anılmaktadır.

1572-1583-1617-1683-1742-1770-1775-1825-1974 yıllarında medresede geniş çapta onarım yapılmıştır.

Eyvanda ve odalarda Osmanlı dönemine ait her türlü eski eser bulunmaktadır.(Bursa kumaşları, Yeşil Türbe'nin kapı perdesi, cam bardaklar, gülebdan, tarikat eşyaları, kavuklar, 12.-13. yüzyıldan kalma sırsız kabartmalı Selçuklu seramikleri, havlu dokuma tezgahı ve daha neler neler..)Avluda ise mezar taşları ve taş eserler bulunmaktadır.

YEŞİL HAMAMI

Yeşil hamamı, Yeşil Türbeye giden yol üzerinde ve türbeye yakın bir noktada Yeşil Medrese'ye gelir sağlamak amacıyla Fatih Sultan Mehmed döneminde, 1480 yılında Türbedar Köse Ali Paşa tarafından yaptırılmış olduğu kuvvetle muhtemeldir. Günümüzde turistik ve hediyelik eşyaların satıldığı ve şahıs mülkü haline gelmiş olan hamamın soğukluk bölümünün üzerinde büyük bir kubbe, ortasında sekizgen bir havuz bulunmaktadır. Soğukluktan geçilen ve tek kubbe ile örtülü, ılıklik bölümünden sıcaklık bölümüne ulaşılır. Sıcaklık bölümündeki kurnaların arasından halvet odalarına ulaşılmaktadır. Kapısı üzerindeki kitabesinde hamamda “**Devrengaç suyu**” (Uludağ'ın kuzey yamaçlarından çıkan hoş içimli su kaynağı) kullanıldığı belirtilmektedir.

YEŞİL İMARETİ

Devletin başkenti Bursa'da, Osman Gazi'den sonraki beş hükümdar, bu şehre verdikleri değeri yaptırdıkları külliyelele ortaya koymuşlardır. Padişahların öncülük yaparak kurdukları külliyelelerin bir ünitesi durumundaki imaretlerin inşası konusunda devletin ileri gelenleri ile sosyal statüsü ve ekonomik düzeyi yüksek kişilerin de ciddi anlamda katkıda buldukları görülmektedir. İlk Osmanlı padişahlarının tahta çıktıkları Bursa'da inşa edilen medreselerin yaklaşık %20'si, padişah ve aileleri, kalan %80'i ileri gelen devlet adamları ve hayırsever halk tarafından finanse edilmiştir. İmaretler, Osmanlı coğrafyasında rastlanan ve sosyal açıdan büyük görevler taşıyan müesseselerdi. Beşinci Osmanlı padişahı Çelebi Sultan Mehmed tarafından yaptırılan imaret, kendi adıyla anılan külliyesi içinde yer almaktaydı. Özellikle eğitim-öğretimle meşgul öğrenci ve hocalarla diğer vakıf çalışanlarının günde iki öğün beslenme ihtiyaçlarının giderildiği bu aşevlelerinden, imaretin çevresinde bulunan mahallelelerin fakirleri de belli bir düzen dahilinde faydalanıyordu.

Yeşil Türbe, 1421 yılında Sultan Çelebi Mehmed tarafından Hacı İvaz Paşa'ya yaptırılmıştır. Türbenin yapımı Sultanın vefatından kırk gün önce bitirilmiştir. Sultan Edirne'de vefat etmiş ve Bursa'ya getirilip defnedilmiştir. Sultanın vefatından önce yaptırdığı türbede çiniler defin sırasında kırılmayacağından, türbenin altında bulunan bodrum katındaki kabrine defnedilmiştir.

Yeşil Türbe, Yeşil Külliye'nin en tanınmış yapısıdır. Türbenin dışı ve caminin içi çok değerli çinilerle, oyma taşlarla ve yazıtlarla süslenmiştir.

Türbenin dış yüzeyi kubbeye kadar turkuaz çinilerle kaplanmıştır. Türbe giriş kapısının sol tarafındaki çiniler hiç bozulmadan günümüze kadar gelmiştir. Türbenin bahçesinde Osmanlı Devleti'nde görev yapmış katip, vali, vezir ve isimleri okunamayan kişilerin defnedildiği 11 adet mezar bulunmaktadır. Türbenin kapısı üzerinde şu yazı görülür:

Hazihi türbetü'l-merhûm es-Saîd eş-Şehîd es-Sultân İbnu's-Sultân Mehmed bin Bâyezîd Hân teveffâ fî Cemâziye'l-ûlâ sene erba'a ve'ısrîne ve semânemie.

Ed-dünyâ kantaratünfa'birûha velâ ta'mirûha. El-müminûne lâ yemûtune bel yentekülûn min dârin ilâ dârin.

Anlamı:

Bu, rahmete uğramış, mutluluğa ermiş, Sultanoglu Sultan Mehmed b.Bayezid Han'ın türbesidir. Sekiz yüz yirmi dört yılının Cemaziyevvel ayında (1421 Mayıs ayında) öldü. Dünya, taş kemerli bir köprüdür. Onun üzerinden geçin ama onarmak için oyalanmayın. İnananlar ölmezler. Aksine bir diyardan diğerine göçerler.”

Selçuklu kümbet geleneğini sürdüren Yeşil Türbe'nin sekiz köşeli bir planı vardır. Dış görünümünde tek katlı izlenimi verirse de, gerçekte sembolik anlamda sandukaların bulunduğu yer ile bunun altındaki basık tonozlu mezar odasından meydana gelmiştir. İki basamakla girilen türbenin ortasına sekiz köşeli bir kaide ve Çelebi Sultan Mehmet'in sembolik sandukası yerleştirilmiştir. Sandukanın alt kısmında, koyu mavi ve sarı renkli zemine stilize gelincik ve lotus motifleri ile bezenmiş çiniden küçük mihrapçıklar peş peşe sıralanmıştır. Bunların etrafını da, altın yaldızlı bir kitabe çevirmiştir.

Türbe kapısından girildiğinde, Çelebi Mehmet'in sandukası üzerinde şu levha asılıdır:

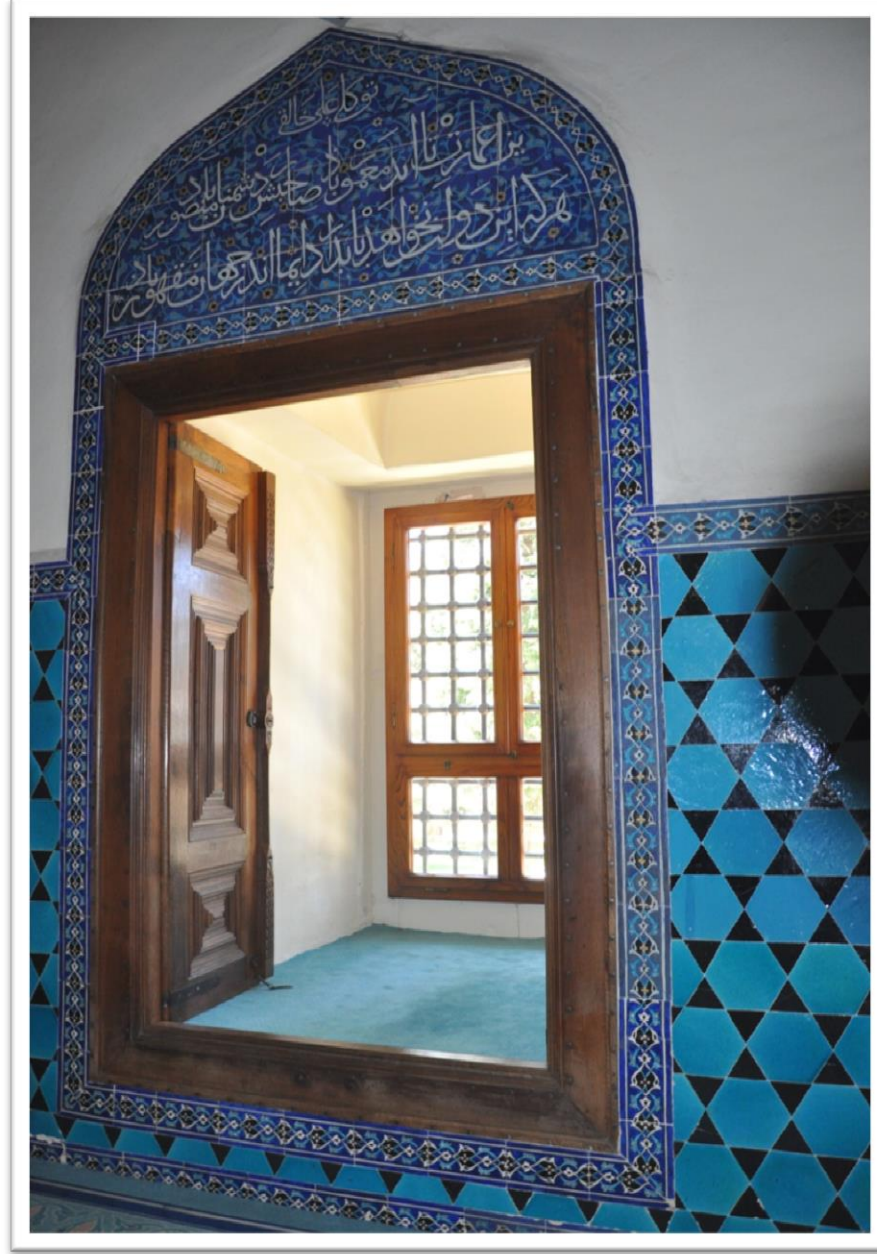
Doğum tarihi	Yaşı	Tahta Çıkışı	Ölümü	Hükümdarlık
781 (1381)	43	816 (1413)	824 (1421)	8

Sultan Çelebi Mehmed'in sandukasının güneyinde oğulları Mustafa(Ö.T-1423), Mahmud (Ö.T-1428), kuzeyinde Yusuf(Ö.T-1428), platformun arkasında ise kuzeyden itibaren kızları Selçuk Hatun (Ö.T-1485)'un kabartma kitabeli sandukası, kardeşleri Hafsa Hatun, Sitti Hatun, Ayşe Hatun ile dadısı Daya Hatun'un sandukaları mevcuttur.

328 metrekarelik alana oturan türbenin sekizgen prizma gövdesi, zeminden aşağıda da devam ederek mezar dairesini oluşturur. Yapı, sandukaların bulunduğu zemin kat ve kripto vazifesi gören tonozla¹ örtülü bir bodrumdan oluşmaktadır. Sultan Çelebi Mehmed'le birlikte 9 adet sanduka bu bodruma defnedilmiştir. Beşik tonozla kaplı mezar dairesi örme duvarlarla beş ayrı bölüme ayrılmıştır. Bu bölümler yukarıdaki sandukaların izdüşümüdür. Girişi ise doğudaki yüksek sette görülen mezarlarla kamufle edilmiş gizli kapıdandır.

1-TONUZ : Mimarlıkta kemerlerin bir araya gelmesiyle oluşturulan, genellikle tavan örtüsü olarak işlev gören yapı parçasıdır. Çoğunlukla tuğla ve harçla örülür ve alttan obruk, yarım silindir biçiminde görünür.

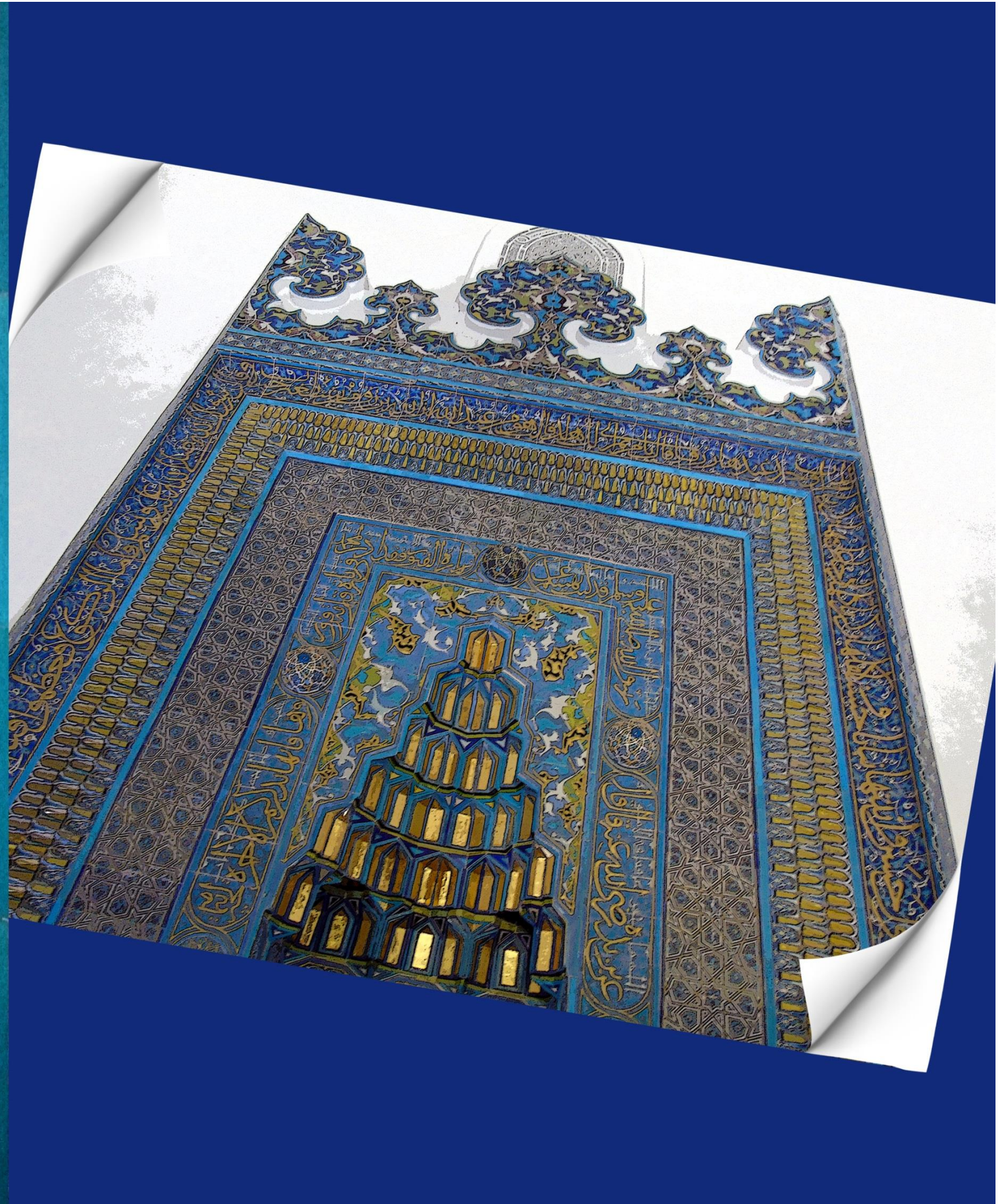
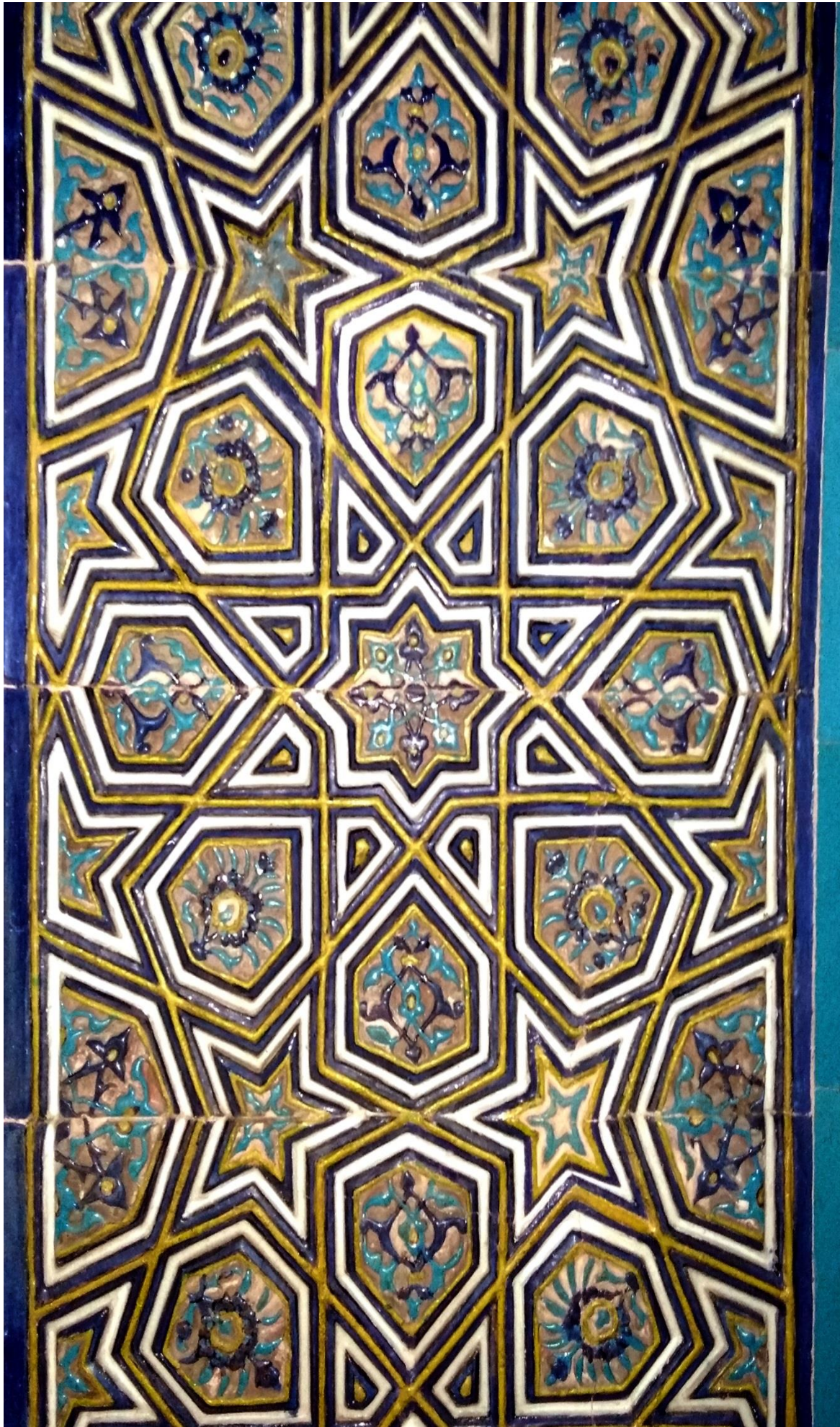

Türbenin çinileri, kitabesinde de belirttiği üzere Mecnun Mehmed tarafından yapılmıştır. Bu çiniler, İznik çiniciliğinin en güzel örnekleri kabul edilir. Çinilerin yerleştirilmesinde baş ustalık yapma görevi, Lâmi Çelebi'nin dedesi nakkaş Ali bin İlyas'ın olmuştur. Çini işlemlerinin tamamını Mecnun Dede adında bir zanaatkâr yapmıştır. On dört metre çapı, yirmi metre yüksekliği olan türbenin en geniş yüzü 8.87, en darı 8.45 olan sekizgen bir bedeni vardır.

Kubbenin her yüzünde sivri kemerli birer küçük pencere bulunur. Kuzey yönündeki girişin sağında ve solunda yer alan mihrapçıkları, ayakkabılıkları, kapı üzerindeki stalaktitleri², kitabesi, dilimli kubbesi, çeşitli renk ve motiflerdeki çiniler ile bezenmiştir. Çiniler kabartma ve sır tekniğinin en güzel örneklerindedir. Türbenin iç yüzeyini yerden üç metreye kadar yükselen altı köşe firuze duvar çinileri ve altın yıldızlı rozetler oluşturur.

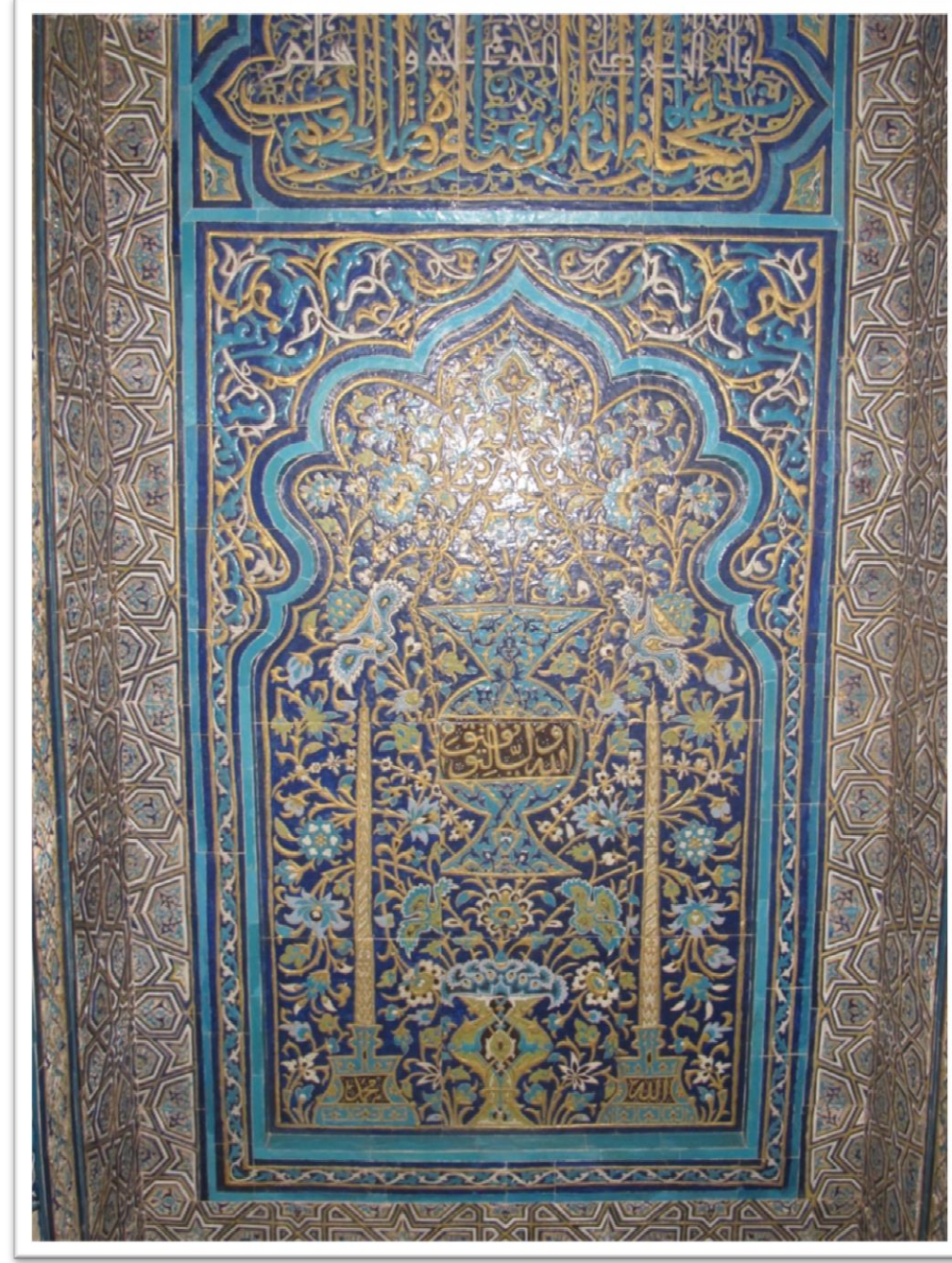

2-STALAKTİT: Düşey bir yüzeyden, üzerinde bulunan daha taşkın bir yüzeye geçmek ve ona bindirmelik görevi yapmak için taş veya tuğladan küçük prizmalar şeklinde, birbiri üzerine oturan bindirmeliklere verilen ad .Mukarnasın çıkıntı kısmı.

Türbenin içinde bulunan mihrap günümüze ulaşan en muhteşem çinilere sahiptir ve bir sanat şaheseridir. Renkli süsleme sanatının çok özel bir örneğidir.

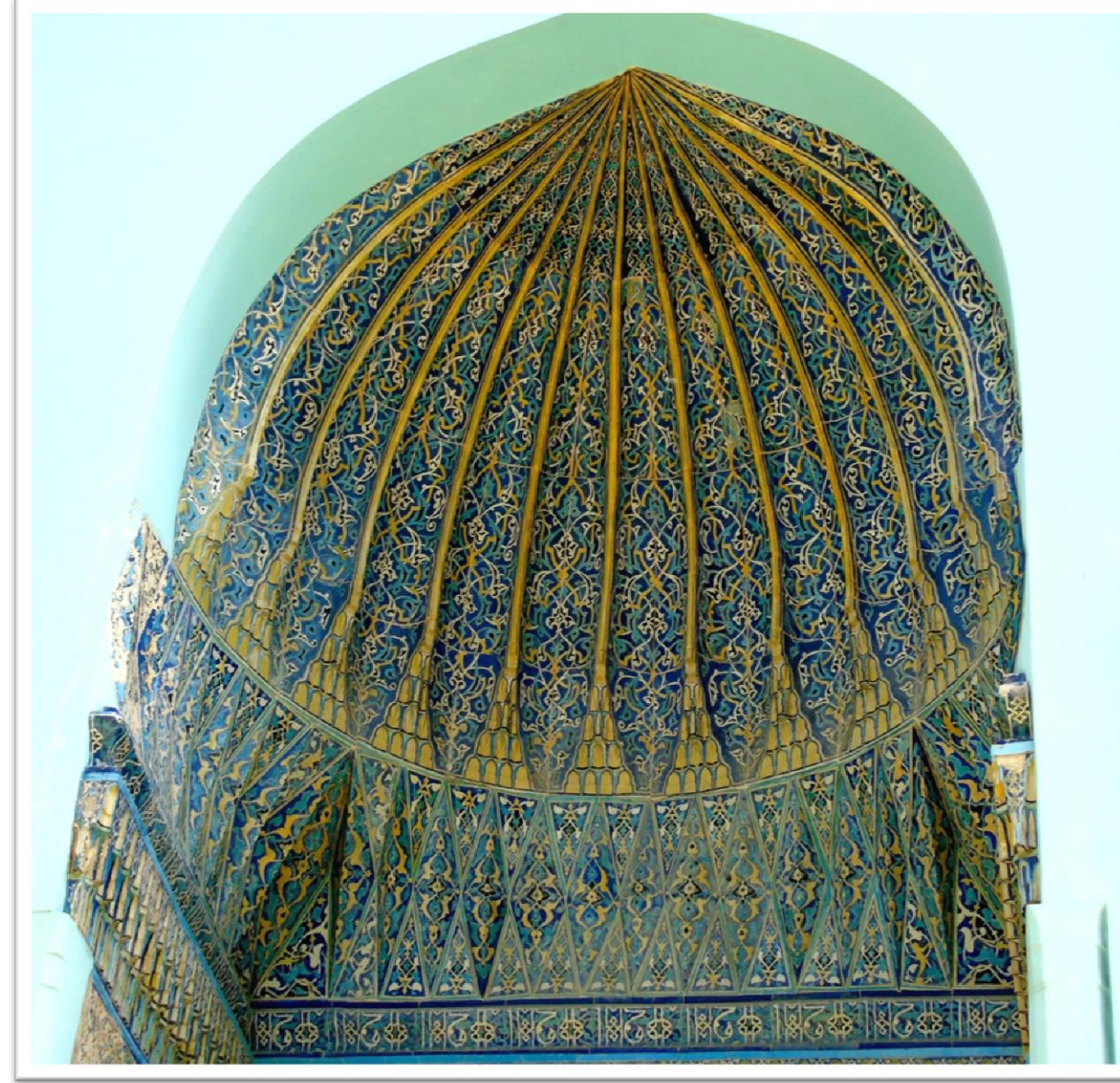

Rumi palmet¹, kıvrık dal motifleri, kalın yazı dizisi ve tepeliği ile Yeşil Camii mihrabına benzemektedir. Yivli süs sütunları, kenarları küçük sütuncuklarla süslü olup, mihrap üç sıra mukarnasla² tamamlanmaktadır. Mihrap beşli bir süs kemeriyle çerçevelenir. Bunun da üzerinde kufi hatla yazılmış bir kitabe bulunur. Burada mavi renkli kabartma nesih hatla bir ayet-i kerime bulunmaktadır. Mihrabın içindeki mum süslemelerinin birinin altında Allah, diğerinin altında Muhammed yazılıdır.

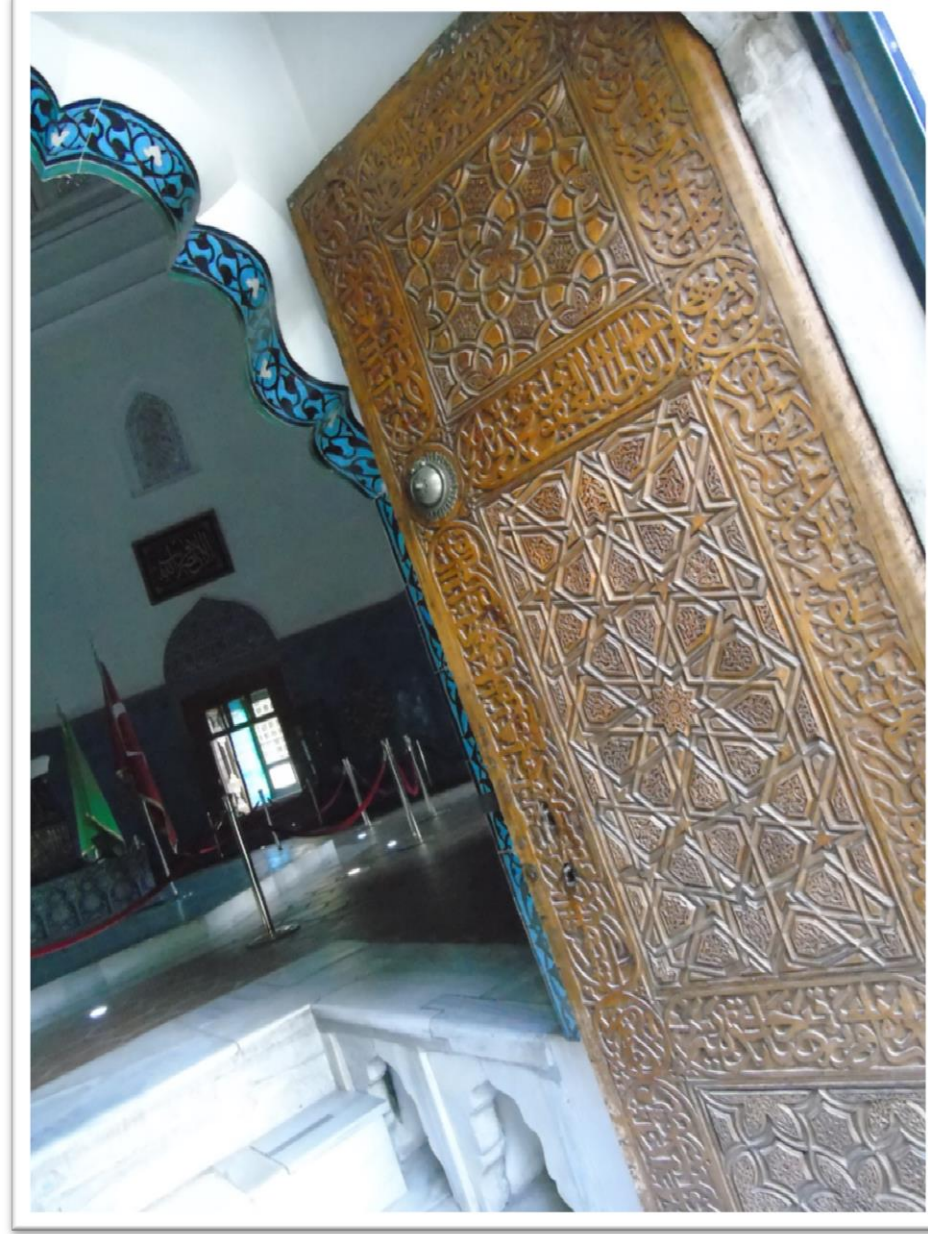
1-PALMET: Bir orta eksenin her iki yanında simetrik olarak düzenlenmiş yelpaze gibi birbirinden ayrı duran yapraklardan oluşan bitkisel bezeme ögesi.

2-MUKARNAS : İslam sanatında mimari yapılarda görülen geometrik bir bezeme çeşididir. İslam bezeme [anlayışında](#) mistik anlam, geometrik biçimler ve düzenlemelerin kurgusunda gizlenmiştir.

Türbeye dışarıya taşan portaldeki kapıdan girilir. İç tarafı eşsiz güzellikte turkuaz çinilerle kaplanmış türbenin kapısı, ceviz ağacından geometrik desenlerle oyma yapılmış bir sanat eseridir. Türbenin kapı yanları, kemeri ve söveleri mermerden yapılmıştır. Girişin iki yanında çiçekli çinilerin süslediği iki mihrap vardır.

Ceviz ağacından ve geometrik desenlerle süslü kapıyı Tebrizli Ali bin Hacı Ahmed isimli bir usta yapmıştır . Kapının yanları, kemeri ve söveleri mermerden yapılmıştır. 1855 yılında hasar gören giriş daha sonra horasan¹ ile sıvanarak tamir edilmiştir.

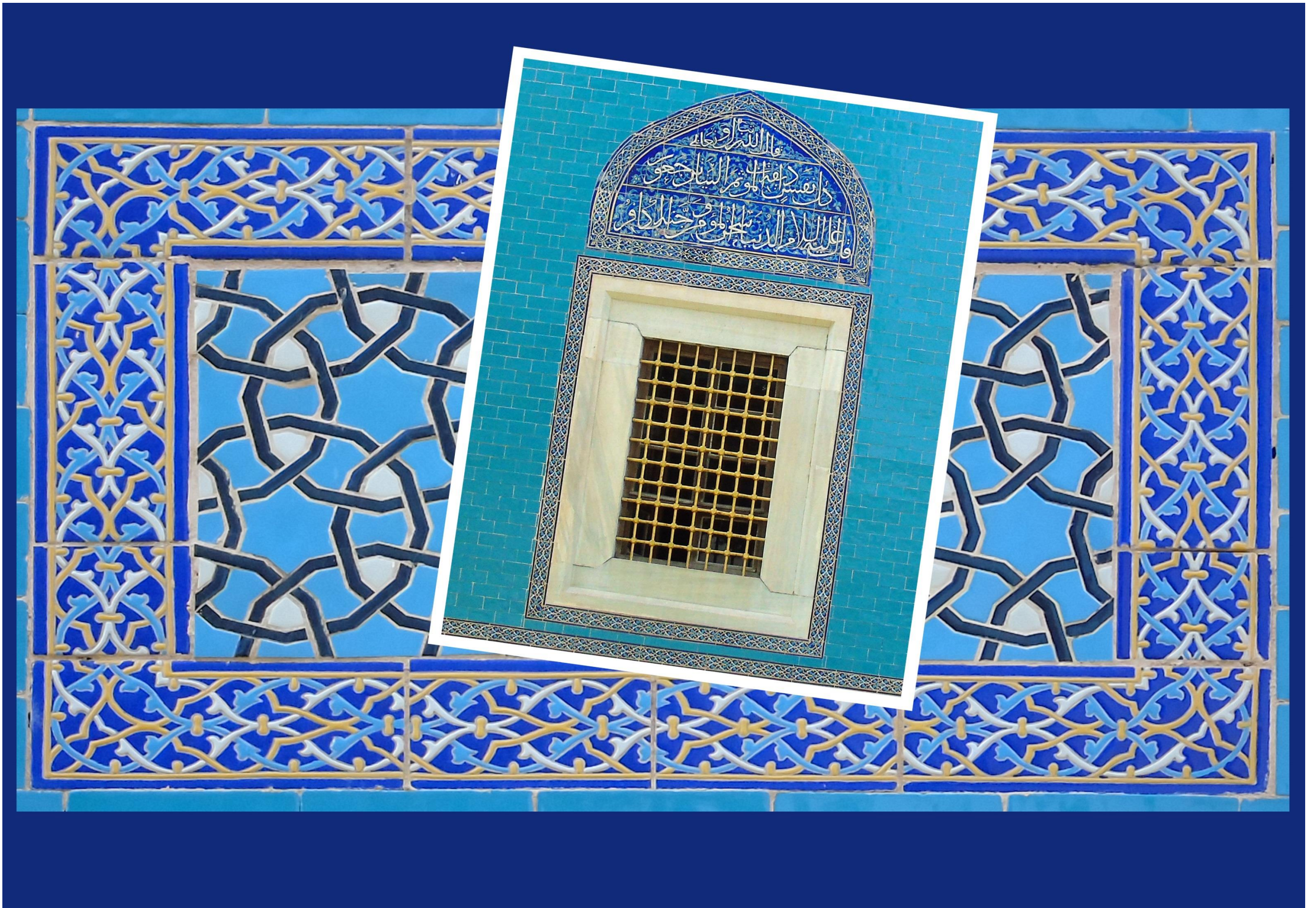

1-HORASAN HARCHI: Çok kuvvetli ve suya dayanıklı bileşimdir. Horasan harcının içinde su görmemiş tuğla tozu (aktif değilse volkanik olan tuf konurdu), 1 sene bekletilmiş kireç konur.

Çini, türbenin tek süsleme unsuru olup, binanın her tarafını kaplamaktadır. Dış yüzeyi yine turkuaz çinilerle kaplı türbenin, bir zamanlar kubbesinin de aynı şekilde çinilerle kaplı olduğu rivayet edilir. 1855'te yıkılan kubbenin kalem işleriyle kaplı olması muhtemeldir. Günümüze ulaşan hali ise kurşun kaplamadır.

Zamanla yerinden düşen bu çinilerin yerine 19. Yüzyılda firuze renkli çiniler konulmuştur. Pencereleri de mermerdendir. Pencerelerin çerçevelerinde kıvrık dal ve çiçek motifleri bulunur. Pencere alınlıklarında ise firuze renkli dallarla süslü, kenarları mavi konturlu celi sülüs yazılar bulunan kitabeler mevcuttur. Bu bölümlerde, ayet ve hadisler yazılıdır. Mermer çerçevelerin, sağır kemerlerin ve pencerelerin etrafı geçme rumi motifli bir bordürle kaplıdır. Pencere alınlıkları koyu lacivert, zemin üzerine ince çizgilerle üç yatay bölüme ayrılmıştır.

Vitrayların (birbirine bağlı kurşun bölmelerden meydana gelen renkli camlı bölmeler) da tamir gördüğü, ancak asıllarına uygun oldukları sanılmaktadır.

والله اعلم
بما كنا
نقول
والله اعلم
بما كنا
نقول

YEŐIL CAMİİ

Mehmet Akif'in "kocaman bir zümrütten oyulmuş" dediği, Evliya Çelebi'nin "gönül açıcı" ve "cennete benzer" ifadeleriyle övdüğü Yeşil Cami, Bursa ovasına bakan tepenin üzerindedir. Yıldırım Beyazıt'ın oğlu, Osmanlı Devleti'nin ikinci kurucusu sayılan Çelebi Mehmet'in yaptırdığı bu görkemli tarihsel anıt, yalnız Bursa'nın değil, Türkiye'nin, hatta bir bakıma İslam aleminin eşsiz mimariye sahip yapıtlarından biridir.

Fransız gezgin Charles Texier ve deprem sonrası kubbe onarımını yapan Leon Parvillee gibi Batılı arkeolog ve mimarların "Arap ve Acem tarzının güzel bir örneği" olarak tanımlamaları ve tanıtmaları, Pierre Loti gibi ünlü edebiyatçıların "kendine özgü bir büyü" nün bulunduğunu yazması, bu görkemli ibadethanenin yabancılar tarafından da en fazla ziyaret edilen bir yer olmasını sağlamıştır.

Yeşil Camii, Çelebi Sultan Mehmed tarafından 1419-1421 (Hicri 822) tarihinde inşa ettirilmiştir. Caminin yazıtlarına göre yapımının bitirildiği tarih Aralık 1419, süslemelerinin tamamlandığı tarih Ağustos 1424'tür. Kesme taş ve mermerden yapılan caminin mimarı Hacı İvaz Paşa, çini ustası Muhammet el Mecnun, nakışları işleyense Nakkaş Ali' dir. Bezeme ve tezyinatları II. Murad zamanında tamamlanmış olup, taş, ahşap, alçı ve kalem işi süslemeler kullanılmıştır. Çelebi Sultan Mehmet, sanki hayata bakışını ve inancını Yeşil Camiye nakşetmeye çalışmıştır, fakat tamamlanamadan vefat etmiştir. Ondan dolayı bazı pencerelerin kenar yazıları eksiktir. Bursa sicil defterinde “Yeşil camii, mescit, medrese ve misafirhaneden oluşan zaviyelerdir” denilmektedir.

Mihrabın olduğu salon mescit, orta salondaki odalar medrese, giriş koridorunun yan taraflarındaki odalar misafirhane olarak kullanılmaktaydı.

Caminin kuzeybatı ve güneybatı köşelerinde, ana yapı üzerinden çıkan iki minaresi vardır. Bu minareler yapının ilk döneminden kalma olmayıp, XIX. yüzyıl sonlarına doğru yapılmıştır. Nitekim “Evliya Çelebi Seyahatname” sinde camiye bu adın verilmesinin gerekçesini minarelerine bağlayarak “Yeşil Cami diye anılmasına sebep, kubbeleri ve minaresinin tacı yeşil çinilerle örtülmüş olup güneş ışığından parıltı vermesidir” der. Caminin minareleri ile ilgili çeşitli görüşler vardır. Caminin orijinalinde tek minareli olduğu, ikincisinin XIX.yüzyıl sonlarında yapıldığı 1873 yılına ait mahyacılık beratıyla ilgili bir belgede 1870 yılında camiye ikinci minarenin eklendiği yazmaktadır. Minarelerin külahları yakın zamana kadar başka biçimde iken, XX. yüzyıl başlarında günümüzdeki şeklini almıştır. Şerefe altları istalaktitli, korkulukları mermerdendir.

Yeşil Cami'nin içindeki zenginliğine karşın, dış cephe süslemesinde çok az çini kullanılmış olup, daha çok taş işçiliği tercih edilmiştir. Cephe iki katlı olarak düzenlenmiştir.

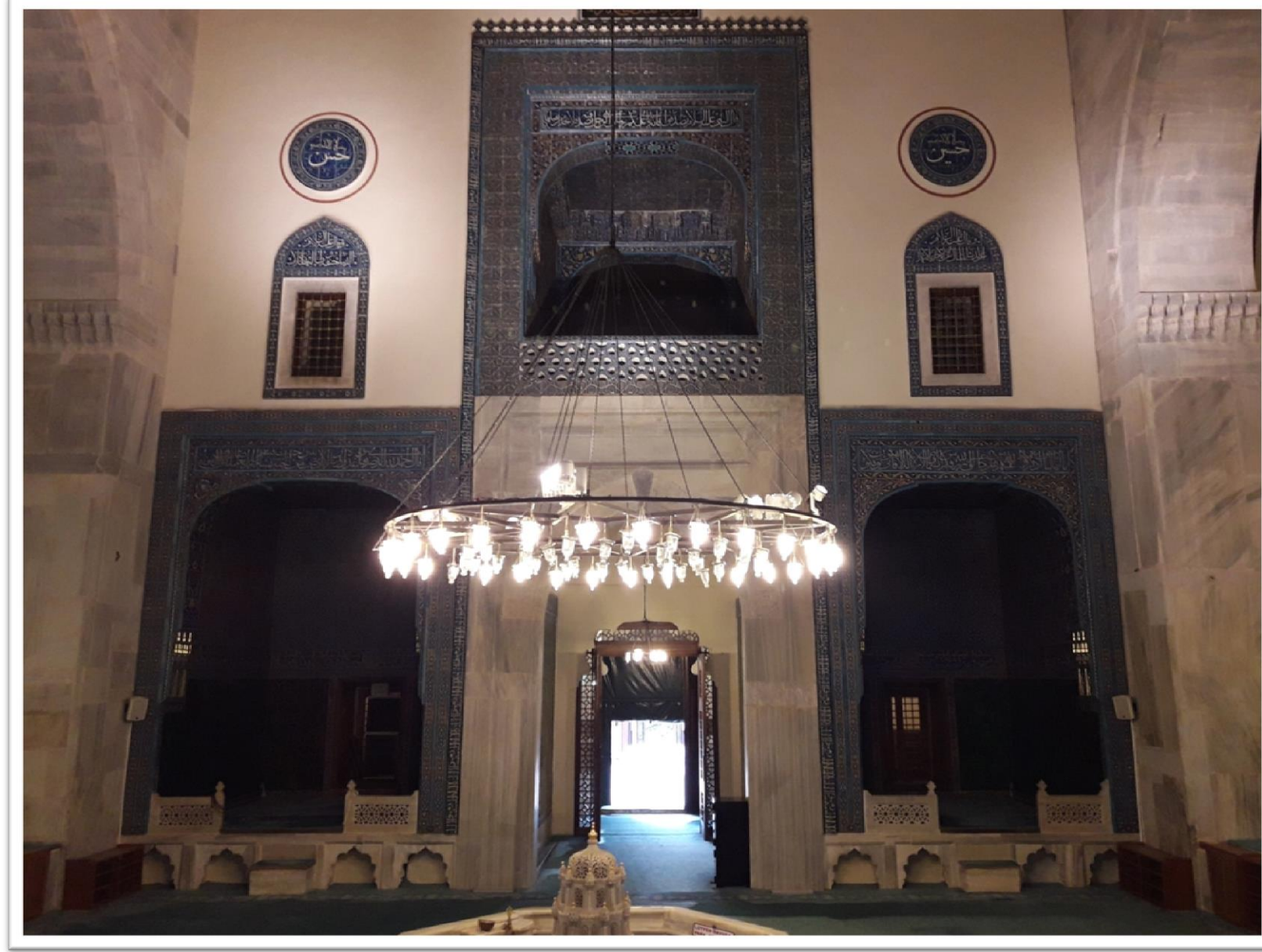
Yeşil Cami'nin doğu ve batı cephelerindeki her mekandan dışarıya açılan birer, kible duvarında iki, kuzey duvarında dört olmak üzere on iki büyük altlık pencere vardır. Kuzey duvarında ayrıca iki dış mihrap ile ikisi yapay olmak üzere dört balkon yer alır. Camide Arapça, Farsça ve Osmanlıca 66 adet yazı ve ayet bulunmaktadır.

Camiye, kuzey cephesindeki büyük ve muhteşem oyma süslemeleri olan taç kapı ile girilir. Kapının çevresinde Hadis-i şerifler ve güzel sözler yazılıdır. Kapı kemerinin üstünde ve yanlarda devam eden inşa kitabesi vardır. kubbeli iki ayrı mekân ve bunlardan giriş kapısı yanında bulunan iki yanına bitişik kubbeli küçük mekânlardan oluşmuş bir plan düzenine sahip olan Yeşil Camii'nin ibadet mekânı **ters T** planı ile inşa edilmiştir. Camide son cemaat yeri bulunmamakla birlikte, kuzey cephedeki kemer üzengileri, beş bölmeli bir son cemaat yerinin planlandığı, ancak her nedense gerçekleştirilemediğini göstermektedir. Kimi araştırmacılarca, son cemaat yerinin bütçesi bittiği için veya Çelebi Mehmet'in vefatı üzerine yarım kaldığı öne sürülmektedir.

Yeşil Cami, ana hatlarıyla Yıldırım Camii'ni çağrıştırır. Onun gibi arka arkaya iki tane kubbesi vardır. 13 m çapında, 25 m yüksekliğinde olan birinci kubbenin altında Ulucami'de olduğu gibi bir havuz vardır. Caminin bir diğer özelliği de Yıldırım Camiindeki gibi içerde odaların olmasıdır. Giriş koridorunun iki yanında yaklaşık 6 x 7 metre boyutlarında iki oda daha bulunmaktadır.

Namaz yerine geçilen kolonda kilit taşı bulunmaktadır. Her iki kubbeyi birleştiren büyük bir kemer ile kilit taşı Mimar Hacı İvaz Paşa'nın bir harikasıdır.

Hünkar Mahfilinin olduğu bölüme, zemin kattaki girişin sağ ve soluna doğru iki yönlü uzanan koridorlardaki merdivenlerle çıkılmaktadır. Kuzeydeki divan odalarından merkez mekana bakan güney odalara geçildiği gibi, bunlar birer kapı ile dehlizlere bağlanmışlardır. Kuzey divan odalarının cami avlusuna açılmış birer balkon, güney odaların da cami içine bakan birer penceresi vardır. Hünkar mahfili de, caminin öteki bölümlerinde olduğu gibi olağanüstü güzellikteki bezemeler ve çinilerle süslenmiştir. Cami merkezinin duvarları koyu renk, kemerleri ise beyaz mermerden yapılmıştır. Merkez mekanın gerisinde (kuzeyinde) iki müezzin mahfili, bunların üzerinde, ortada **“hünkar mahfili”** (sultana/padişaha ait yer) nin balkonu bulunmaktadır. Tarihte ilk yapılmış hünkar mahfili burasıdır. İbadet mekânının yanındaki simetrik odaların, sancaklardan gelenlerin meselelerinin görüşüldüğü yerler olarak yapıldığı, sonralarda ise bu odaların mahkeme salonu olarak kullanıldığı bilinir.

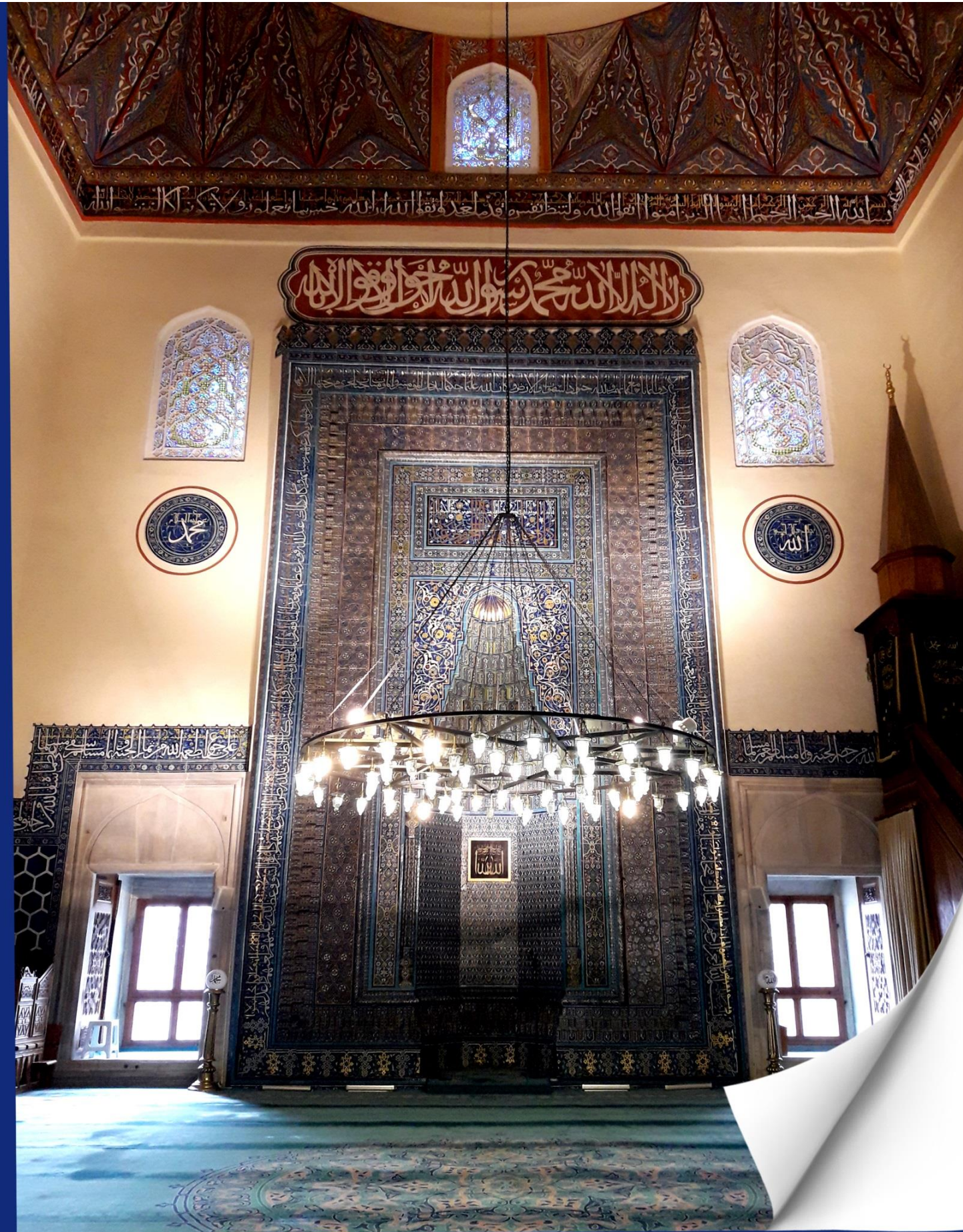
590 yıl önce inşa edilen caminin ana taşıyıcı kolonlarında, yapının depremlerde zarar görüp görmediğinin anlaşılmasına yarayan 4 silindir taş bulunuyor.

Bu taşların dönüp dönmediği, ne kadar rahat hareket ettiği, camide herhangi bir afette veya zamanla oluşabilecek zararın boyutlarını anlamada ön bilgi edinilmesini sağlıyor.

Caminin kanatlarındaki odalar çok çeşitli amaçlar için kullanılmıştır. Hatta bu bölümlerde ocaklar ve dolaplar bulunmaktadır. Bütün bunlar Yeşil Caminin sadece bir ibadet yeri olarak değil, bir yönetim yeri, bir tür saray olarak değerlendirildiğini göstermektedir.

Yeşil caminin mihrabı bıkmadan seyredilebilecek bir çini cennetidir. Yüksekliği 10.67, genişliği 6 metre olan “**mihrap**”, çini sanatının en seçkin örnekleri ile bezenmiştir. Dıştan içe doğru hat sanatından “sülüs” ve “kûfi” biçimlerinin kullanıldığı bir yazı kuşağı bulunmaktadır. Mihrabın bulunduğu ibadet alanı, merkez mekan zemininden 1 metre yüksek olup üç basamaklı bir merdivenle çıkılmaktadır. Mihrap nişi önündeki platform, zeminden çok az yukarıdadır.

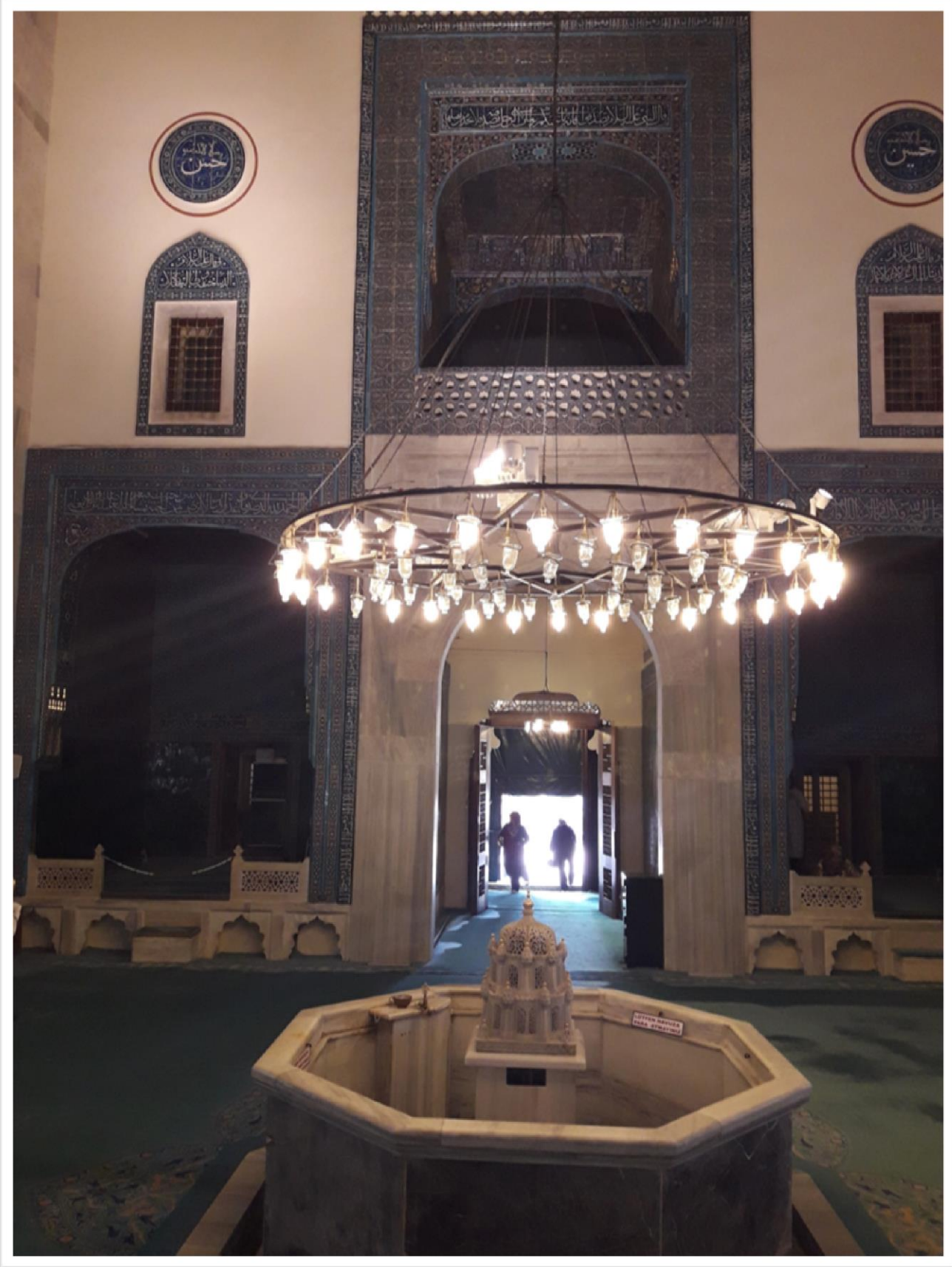
Mihrap alanının güneydoğu ve kuzeydoğusunda, kapıları merkez ibadet alanına açılan yaklaşık 6,50 metre boyutlarında kare planlı iki oda bulunur. Bu iki odanın kubbe yapısı, iç düzeni ve süslemeleri arasında farklar vardır; ayrıca kuzeydoğu odasında, sonradan kapatıldığı izlenimi veren bir kapının izi bulunmaktadır. Merkez kubbenin örttüğü mekandan 0,75 metre yüksekteki iki yan eyvana birer basamakla çıkılmaktadır.

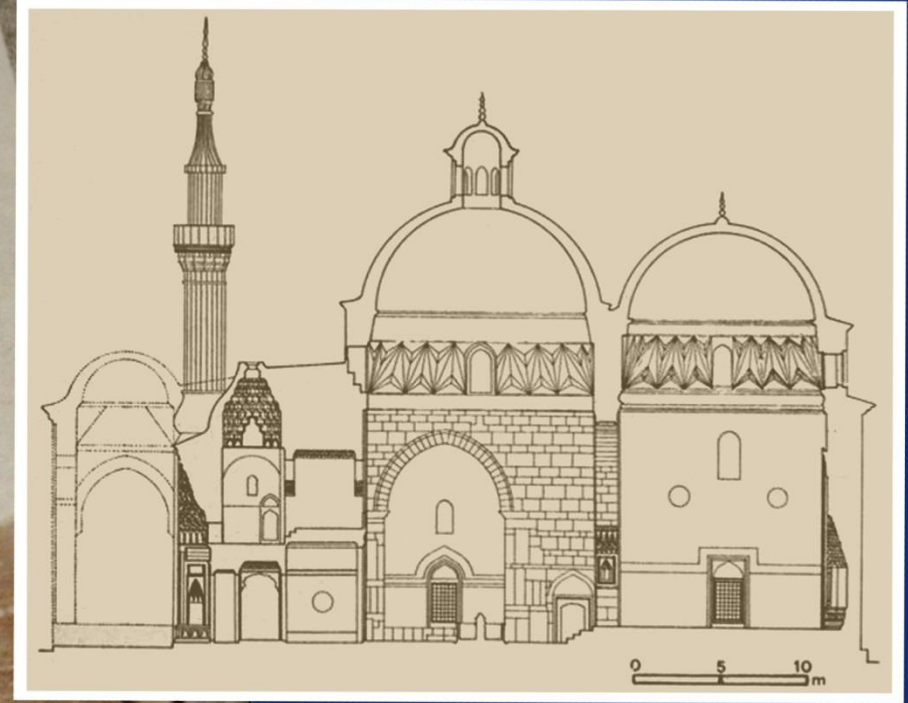
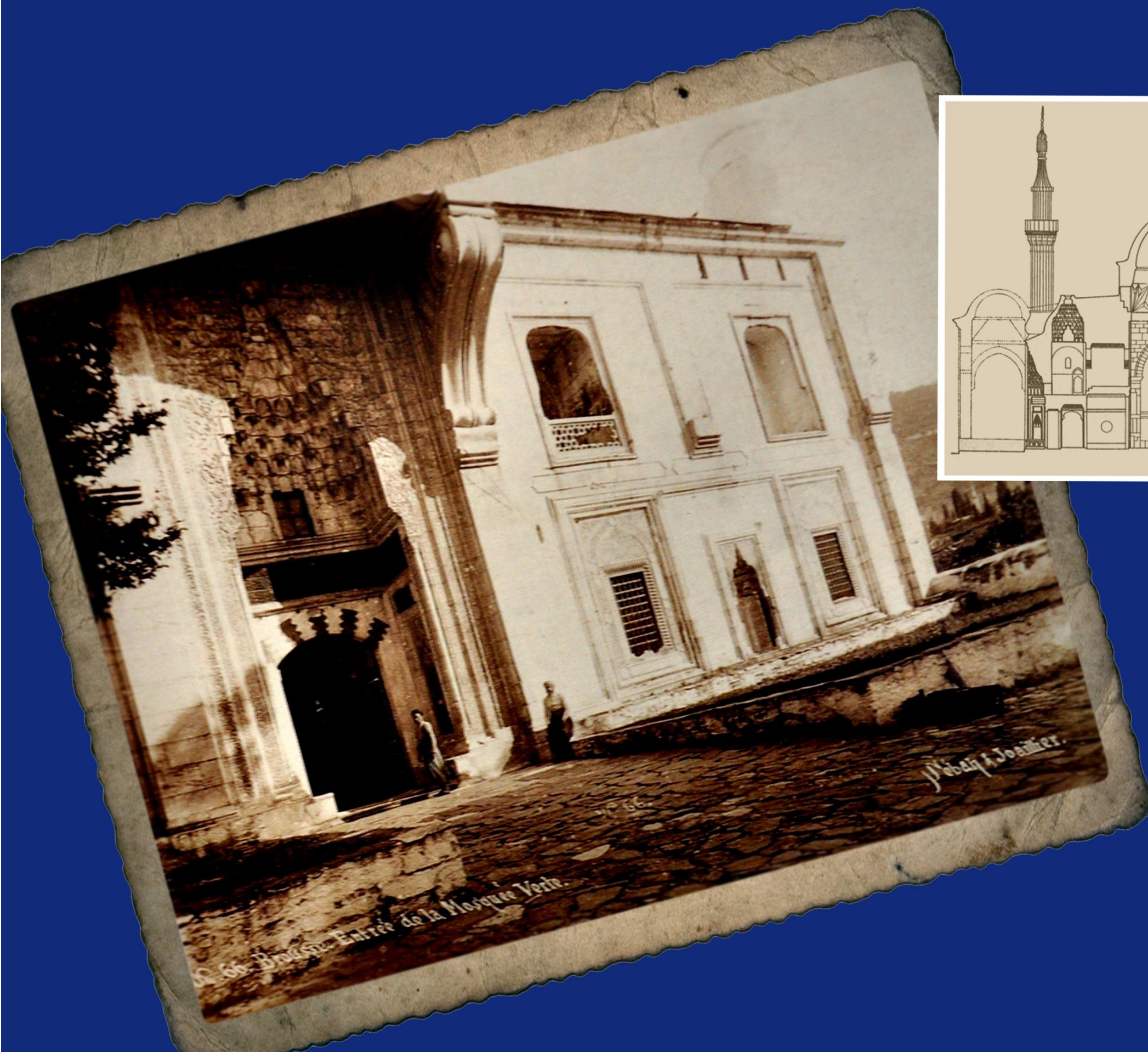
Mihrabın sağ (batı) yanında, korkuluklu dar bir merdivenle çıkılan, tepesi altıgen külahla örtülü ve özenli bir ahşap işçiliğinin ürünü olan “**minber**” yer almaktadır.

Merkez kubbenin kasnağında üçü açık, biri kör, dört pencere bulunmaktadır. Kubbenin tepesinde sekizgen bir aydınlık feneri, bunun tam altında, zeminde, yüksek kenarlı sekizgen bir havuz yer alır. Havuzun tek parça mermerden oyulmuş fiskiyesi ilgi çekicidir.

Yeşil Cami

*Fotoğraf: E. ÖZENDES
kütübünden alıntıdır.*

Yeşil Cami

*Fotoğraf: E. ÖZENEDES
kitabından alıntıdır.*

Yeşil Cami.

Fotoğraf: Sébah & Joaillier, yaklaşık 1890.

Yeşil Cami şadırvanı.

Fotoğraf: G. Berggren, 1880.

Yeşil Cami

*Fotoğraf: E. ÖZENDES
kitabından alıntıdır.*

Yeşil Cami avlusunda müzisyenler.

Anonim, yaklaşık 1900.

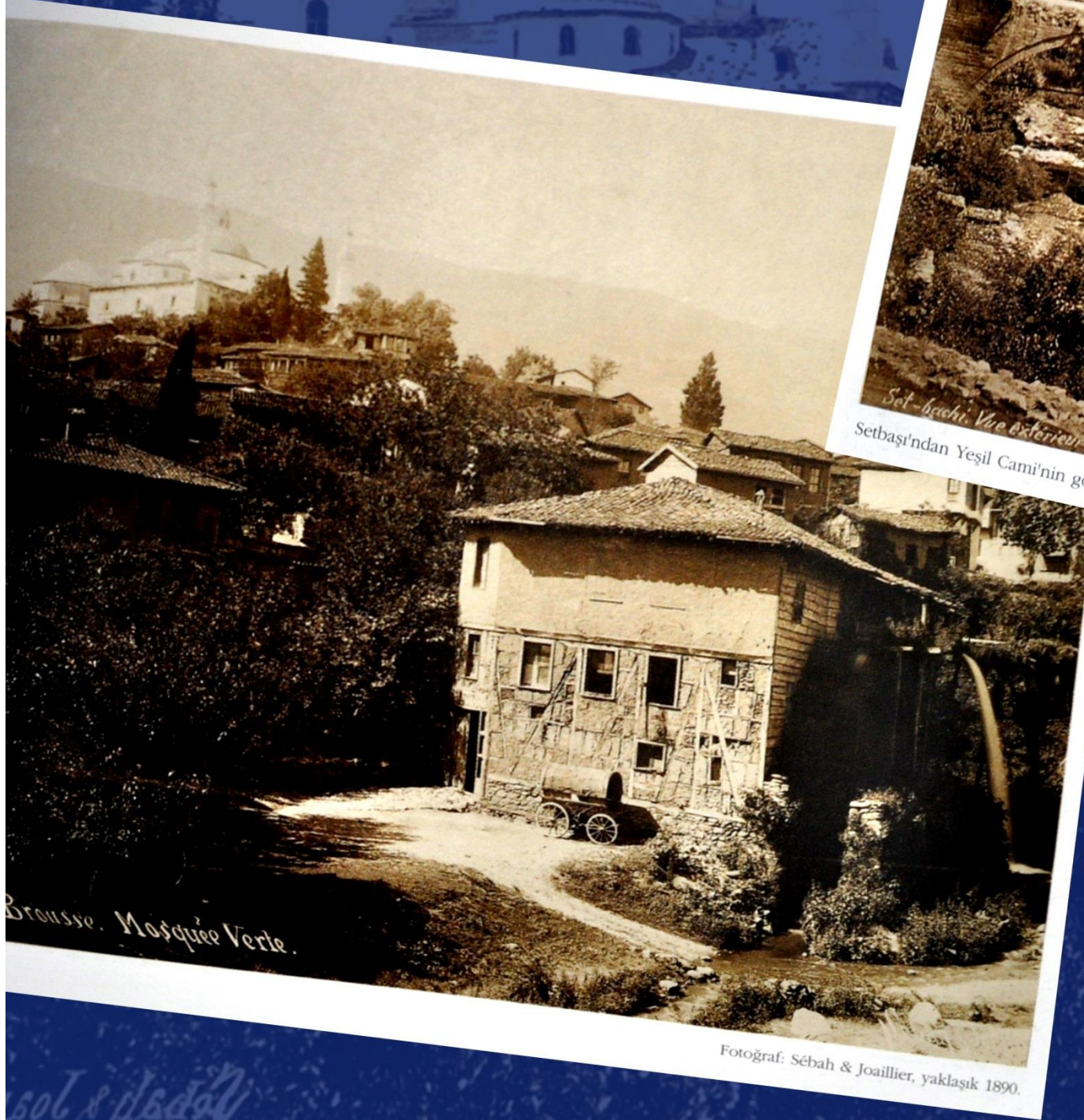
Yeşil Cami.

Fotoğraf: Sébah & Joaillier, yaklaşık 1890.

Yeşil Cami

Fotoğraf: E. ÖZENDES
kitabından alıntıdır.

Brousse. Mosquée Verte.

Fotoğraf: Sébah & Joaillier, yaklaşık 1890.

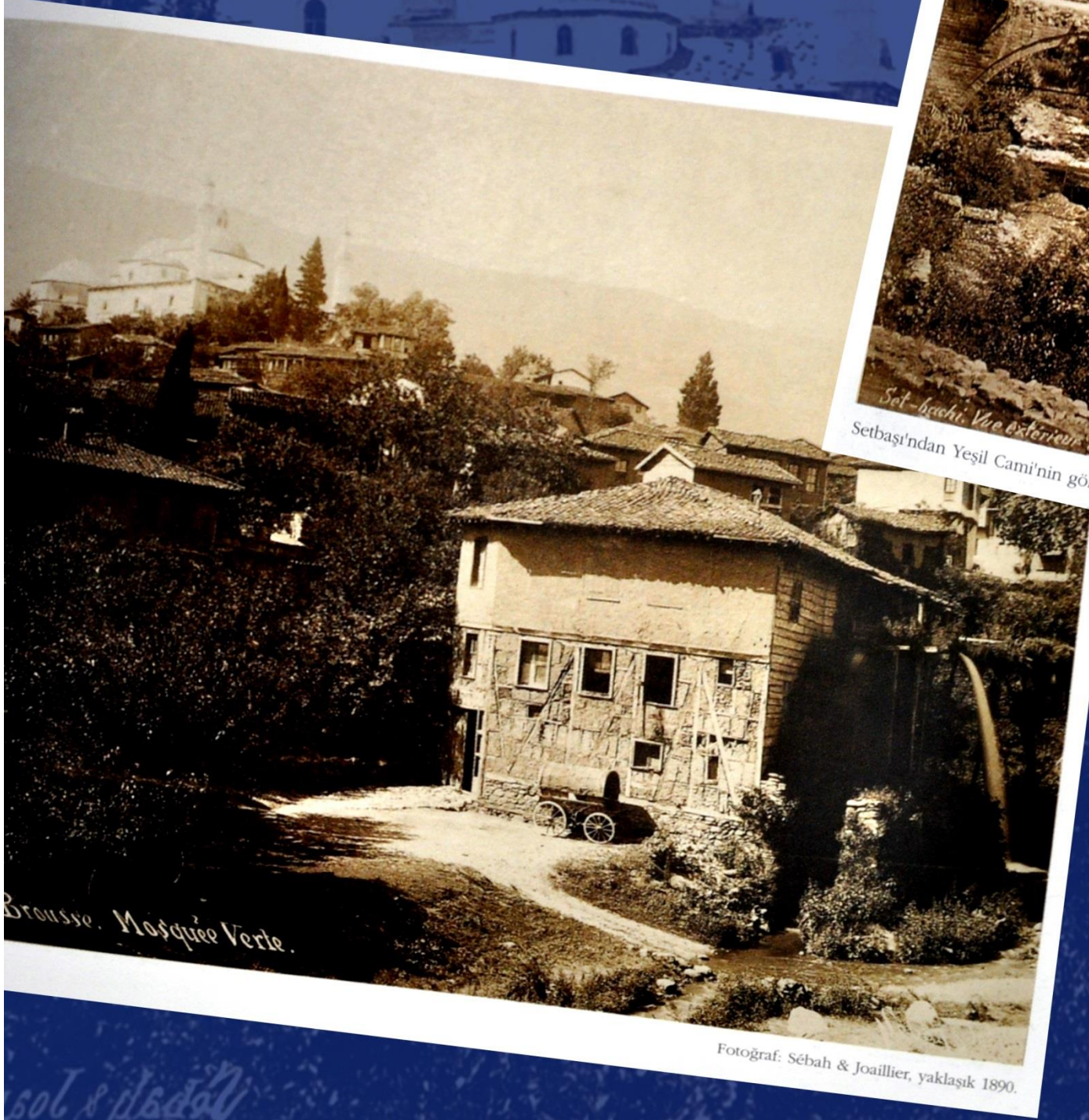

Setbaşı'ndan Yeşil Cami'nin görünüşü.

Fotoğraf: G. Berggren, 1880.

Yeşil Cami

Fotoğraf: E. ÖZENDES
kitabından alıntıdır.

Brousse. Mosquée Verte.

Fotoğraf: Sébah & Joaillier, yaklaşık 1890.

Set-bachi. Vue extérieure de Brousse. Vue prise de Set-bachi.
Setbaşı'ndan Yeşil Cami'nin görünüşü.

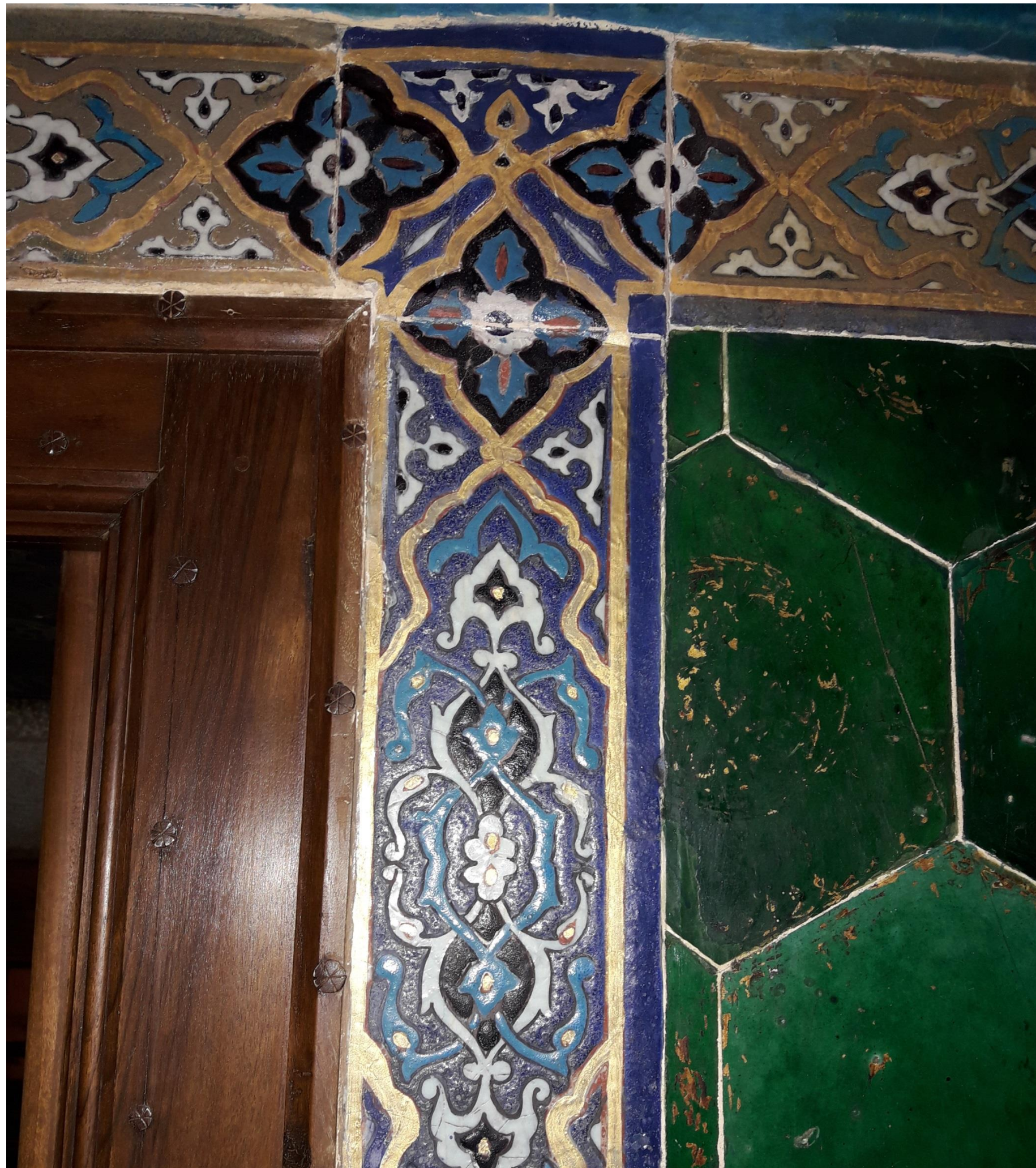
Fotoğraf: G. Berggren. 1880.

Yeşil Cami

Fotoğraf: E. ÖZENDES
kütübından alınıdır.

YEŞİL KÜLLİYE DESENLERİ

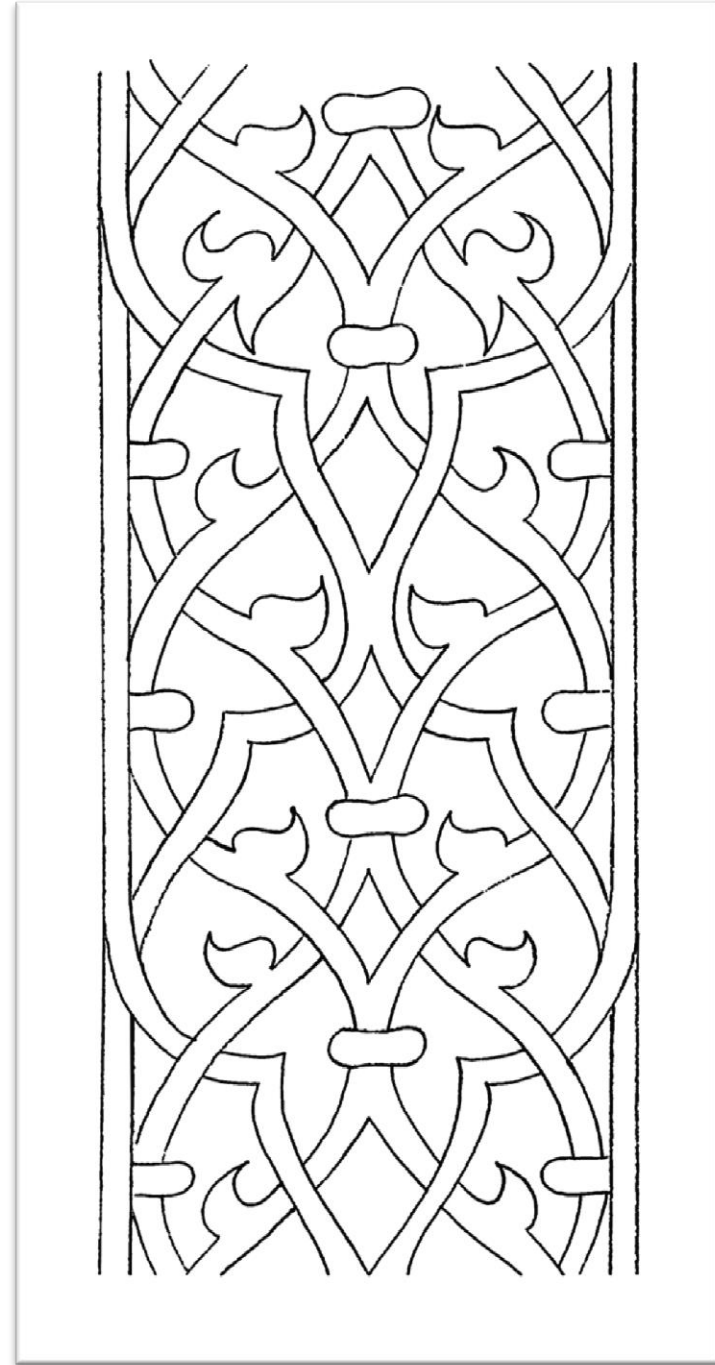
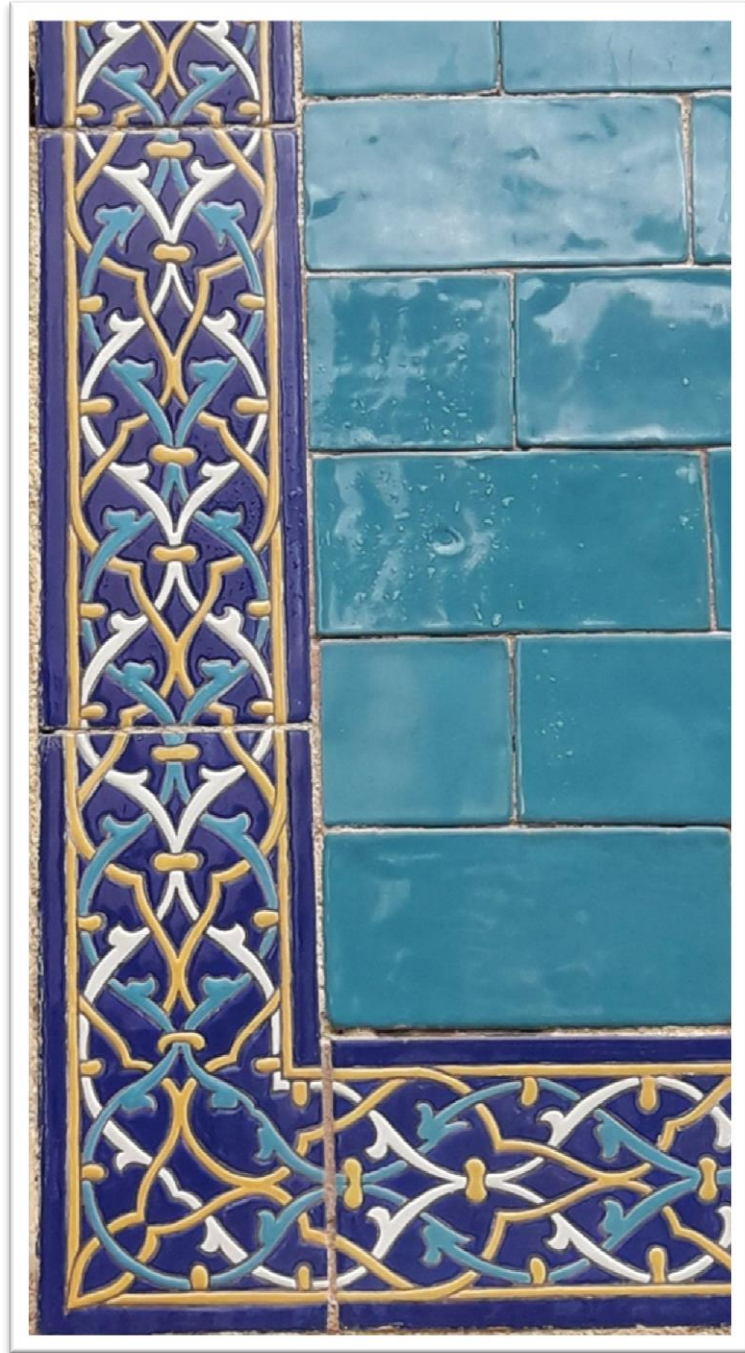

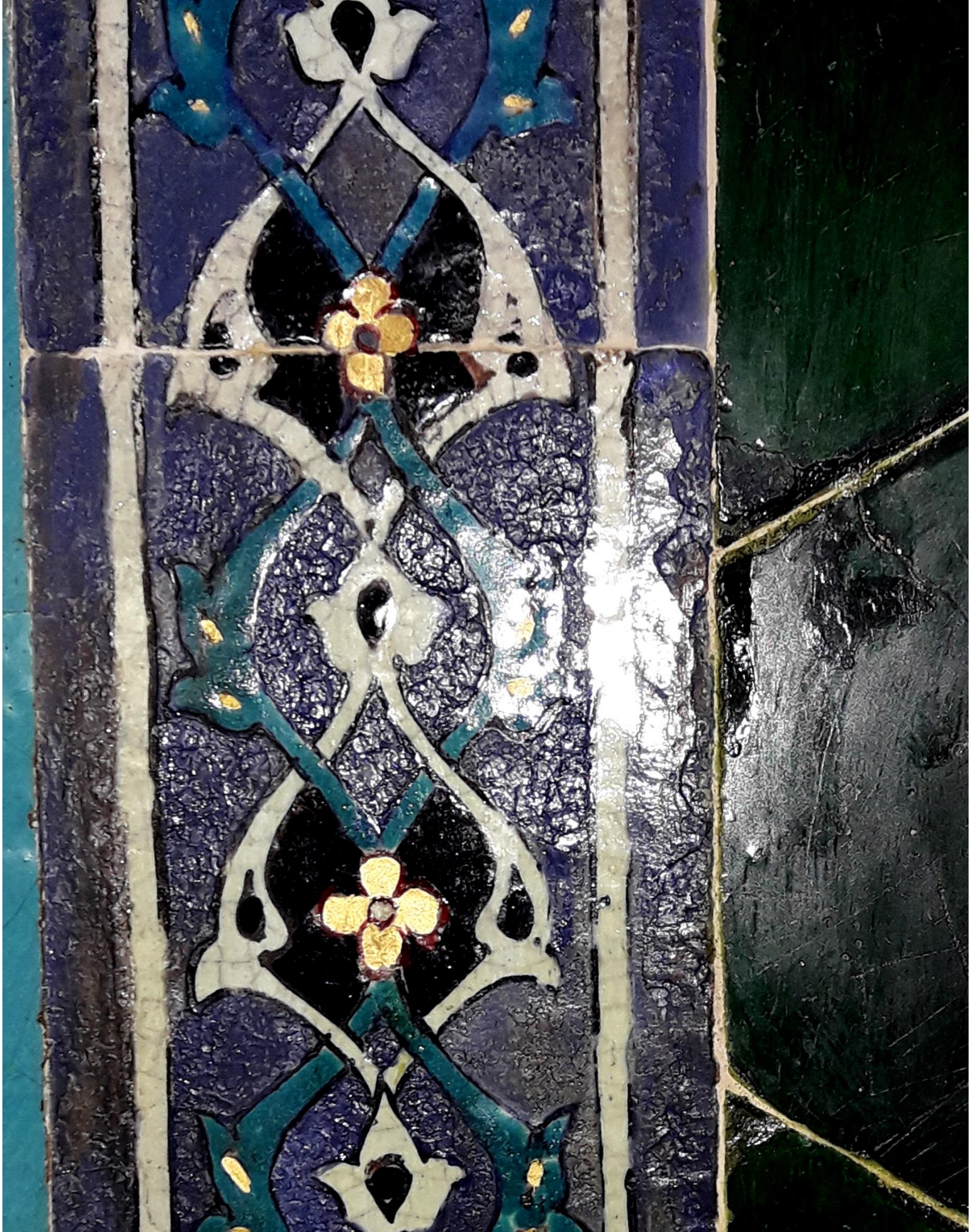

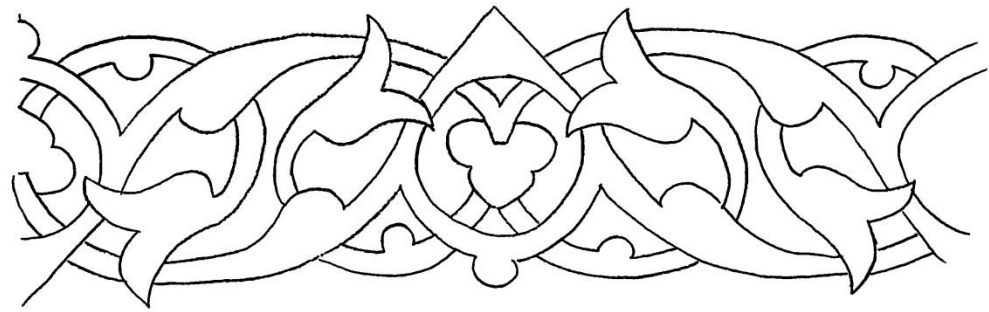

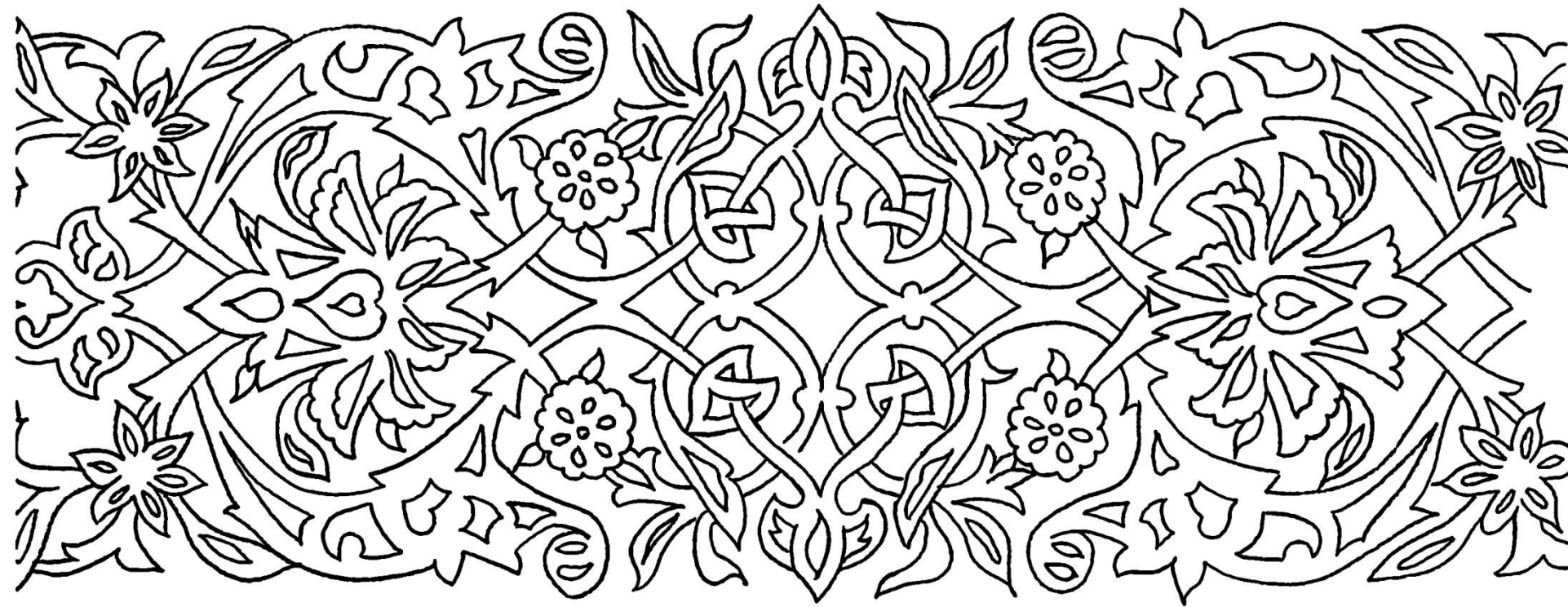

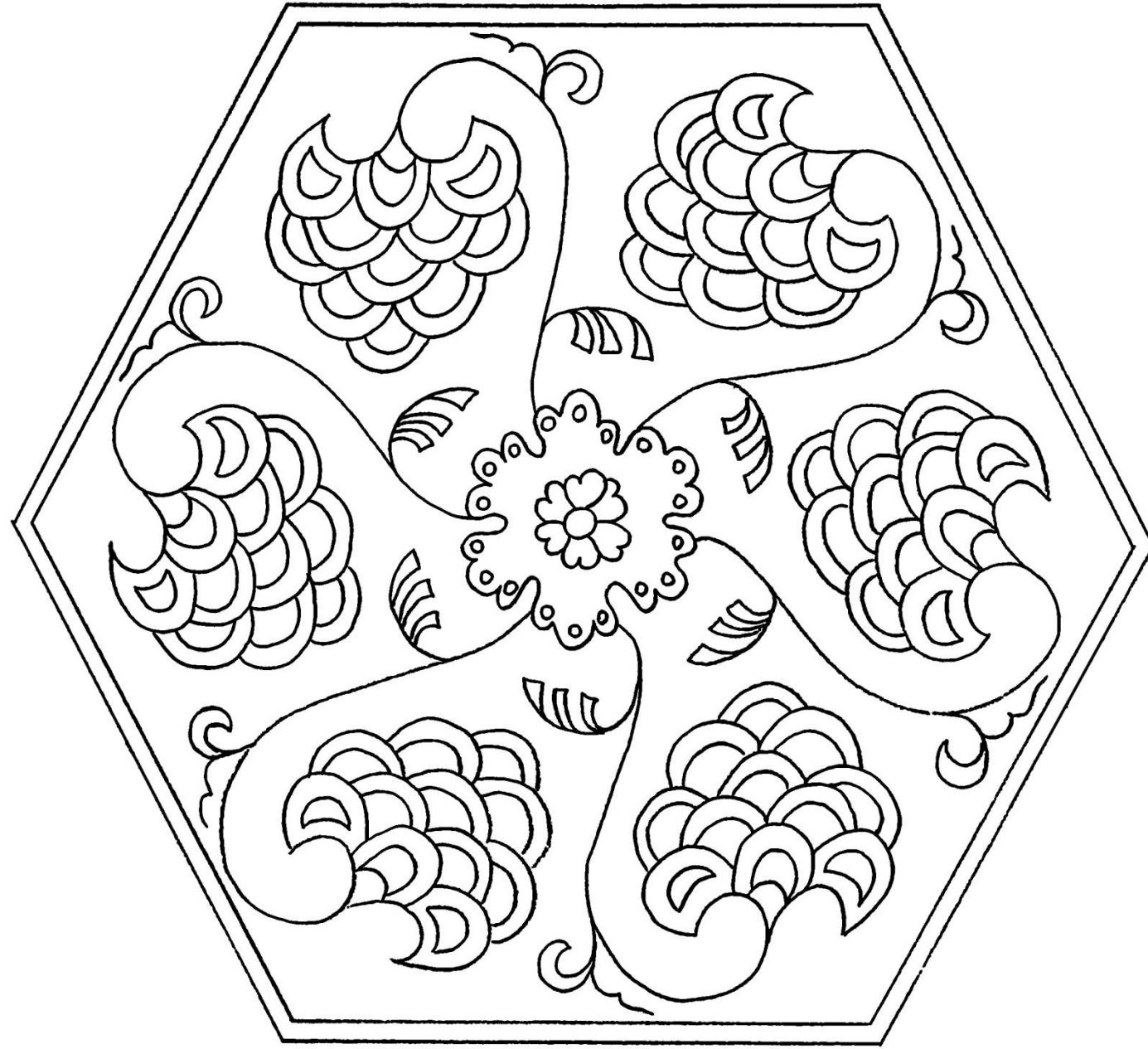

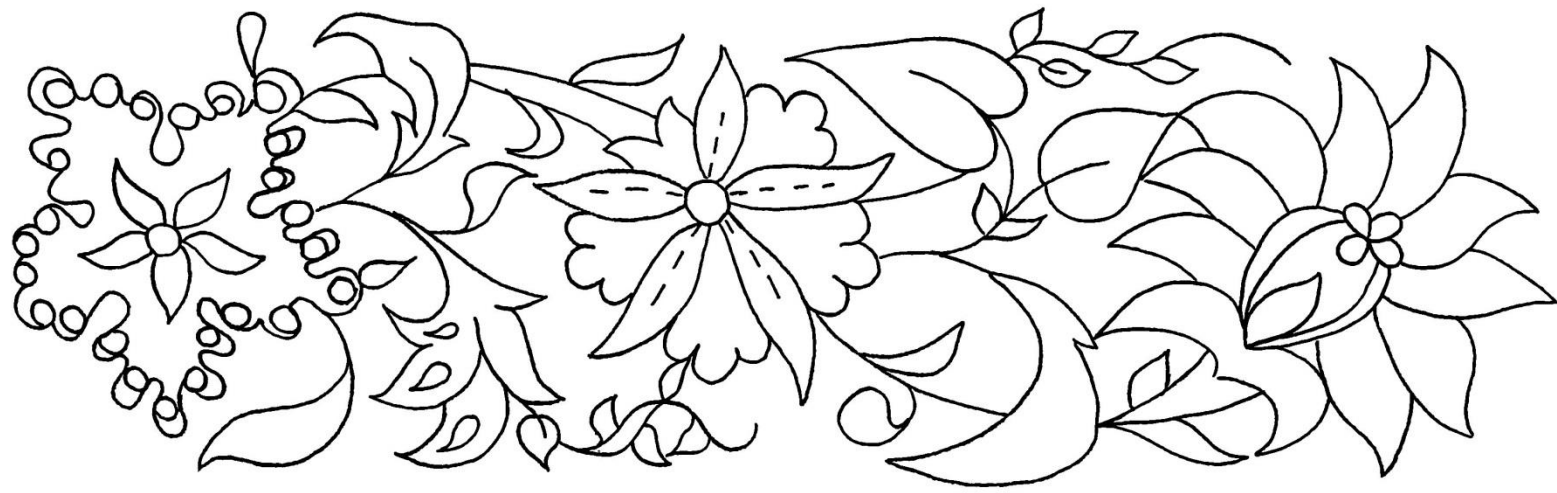
Çelebi mehmed'in Kızı Sitti Hatun'un sandukası

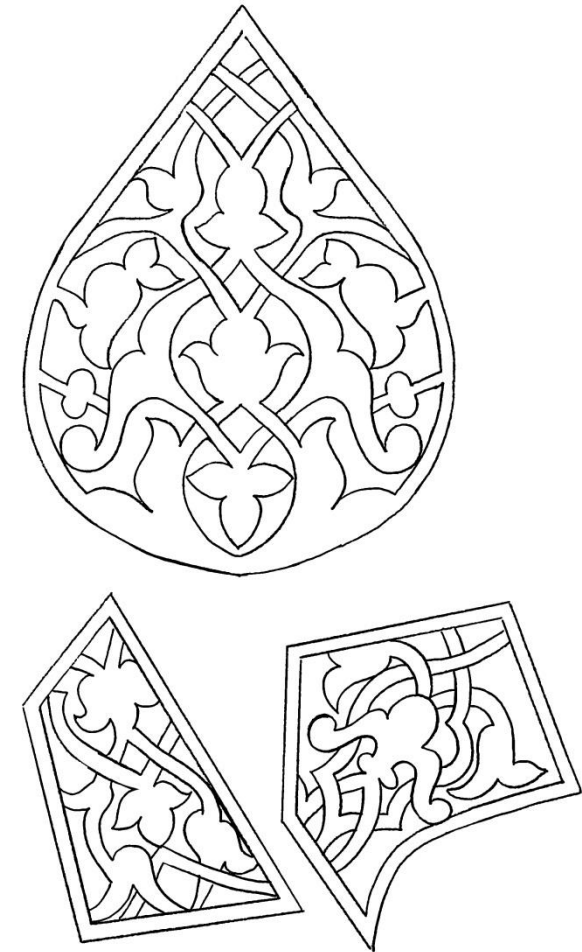
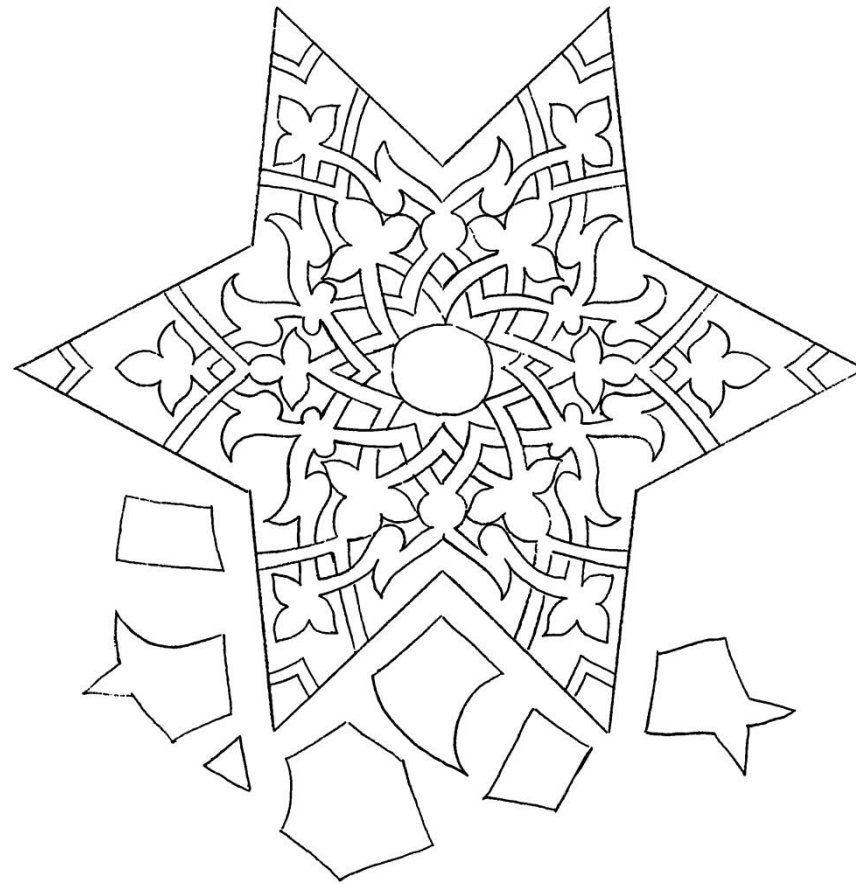
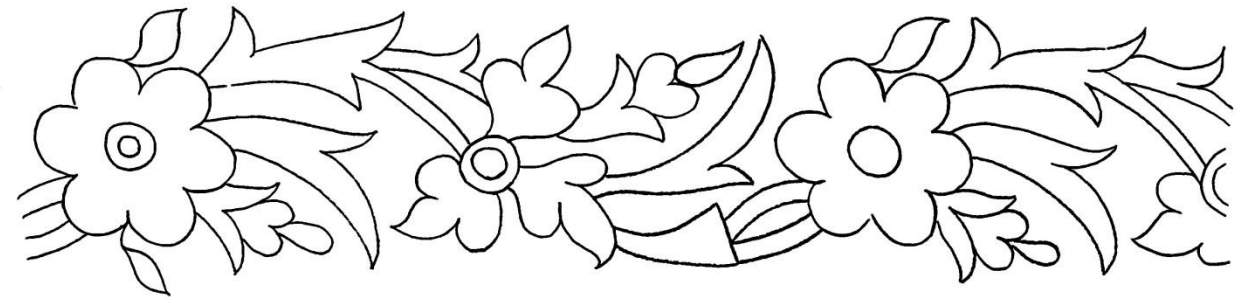

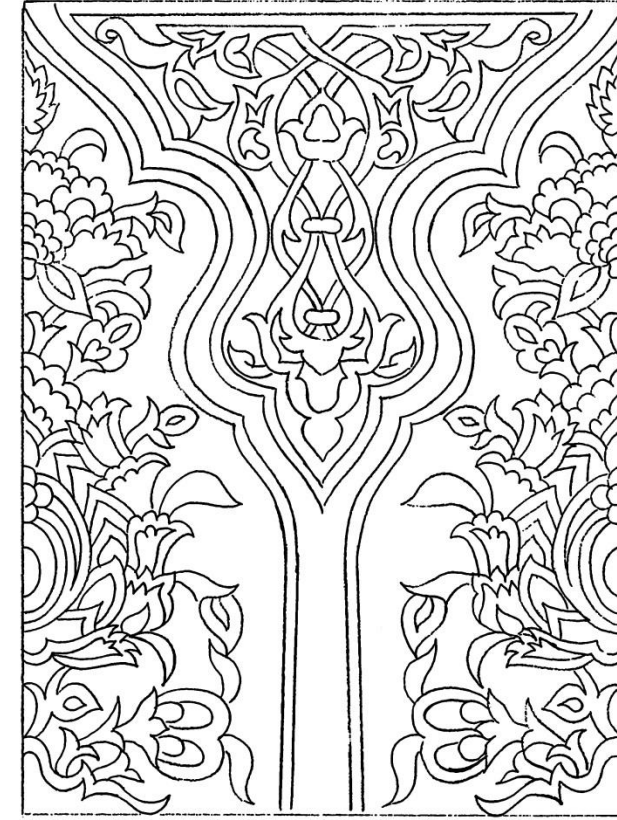

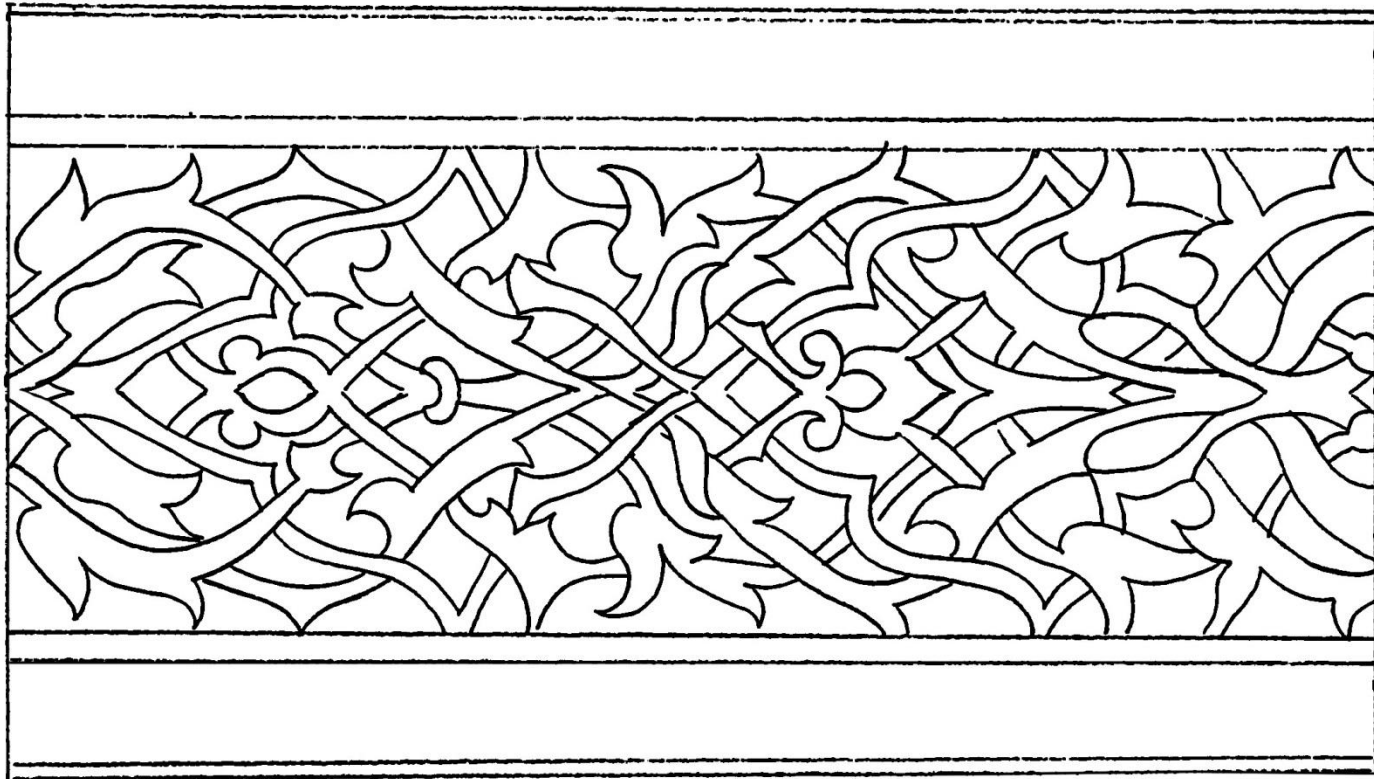

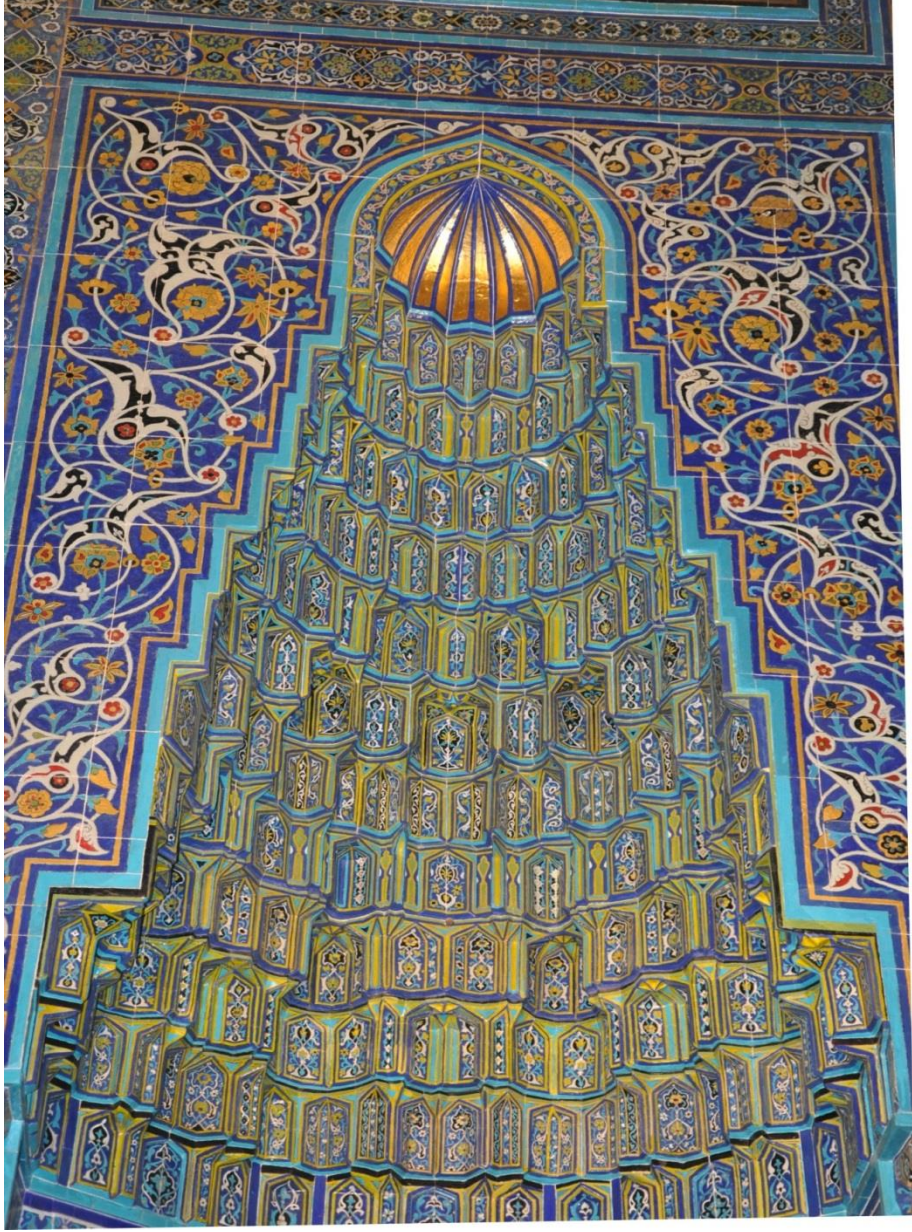

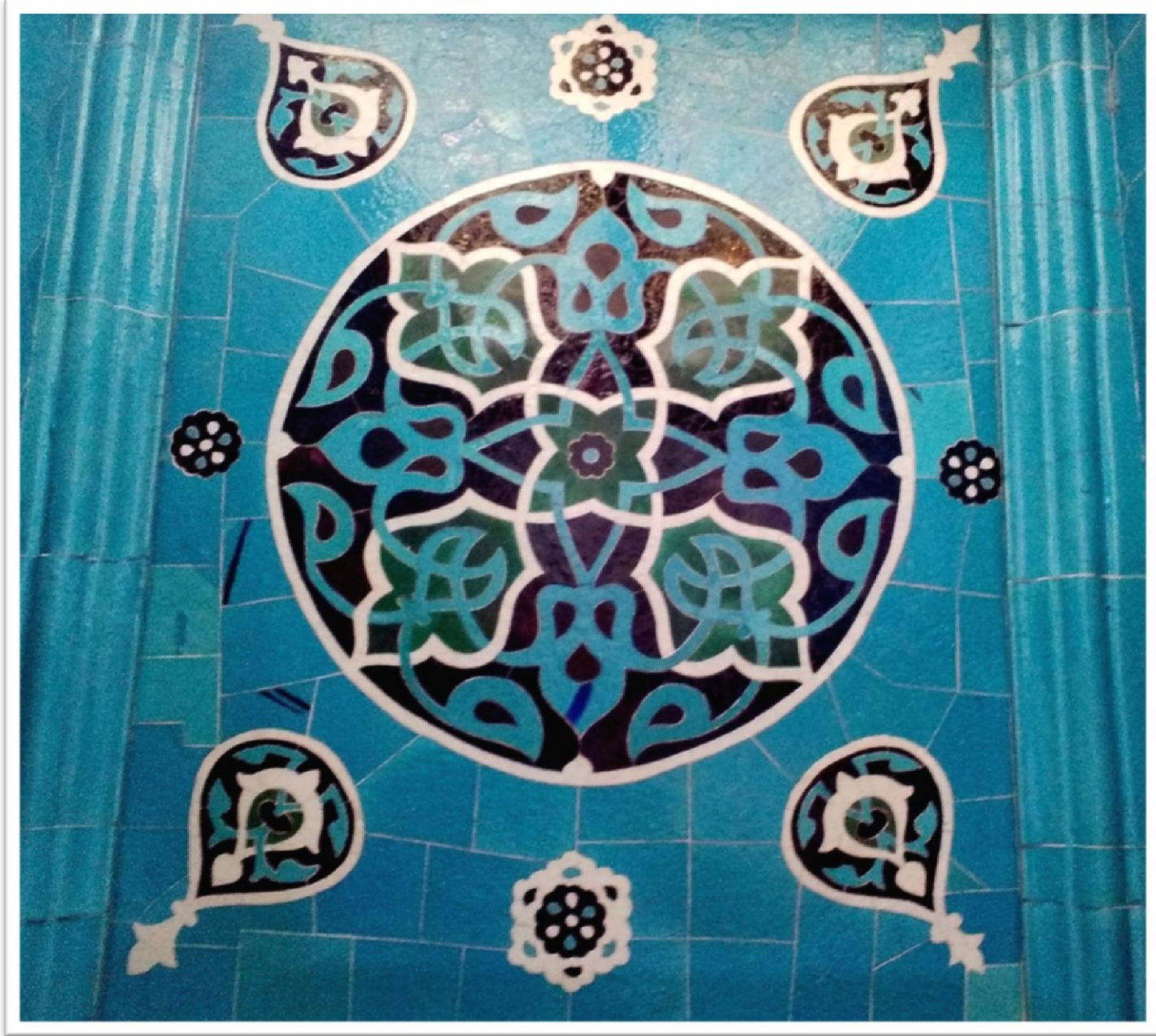

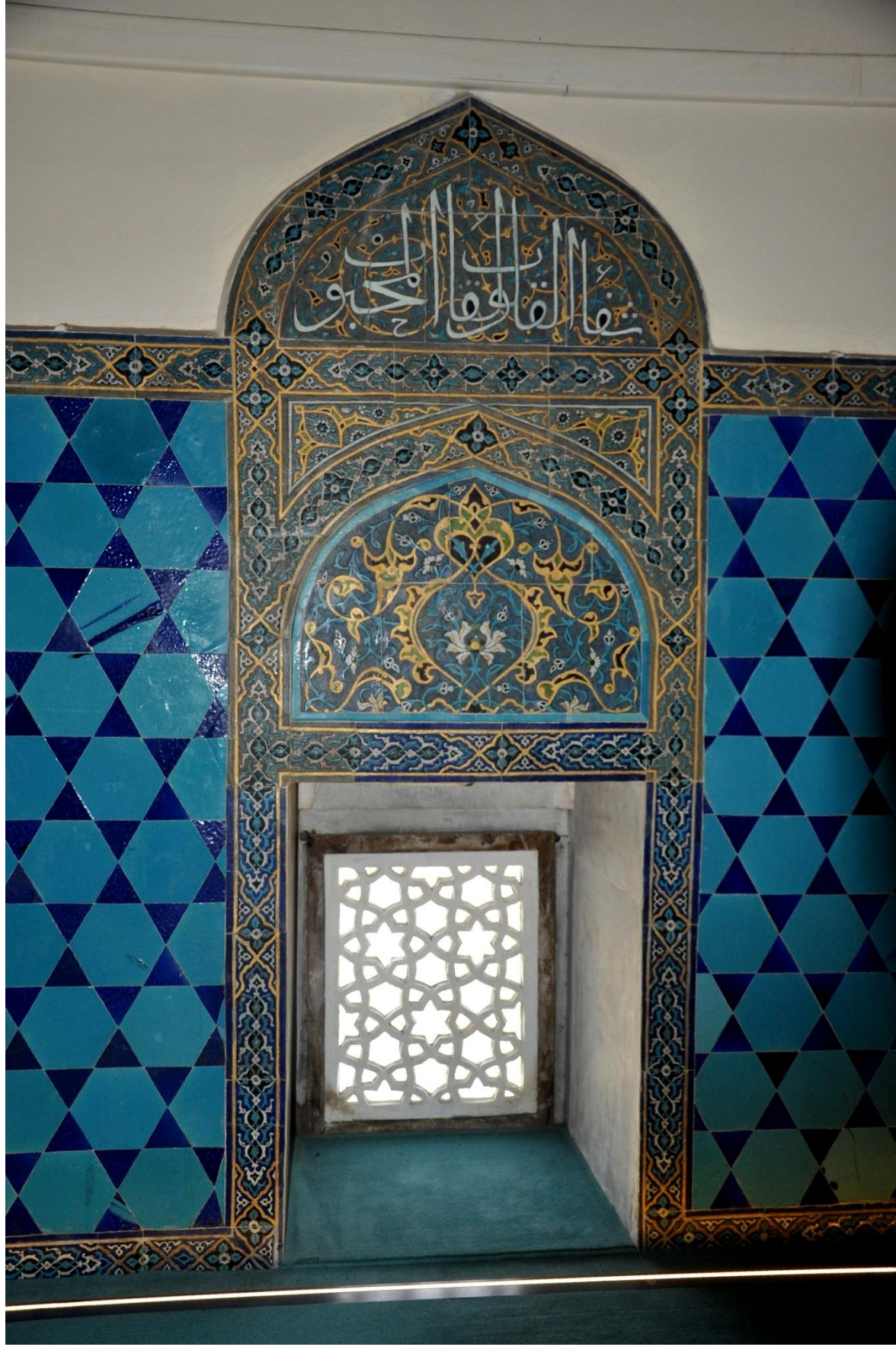

Yeşil Camii mihrap

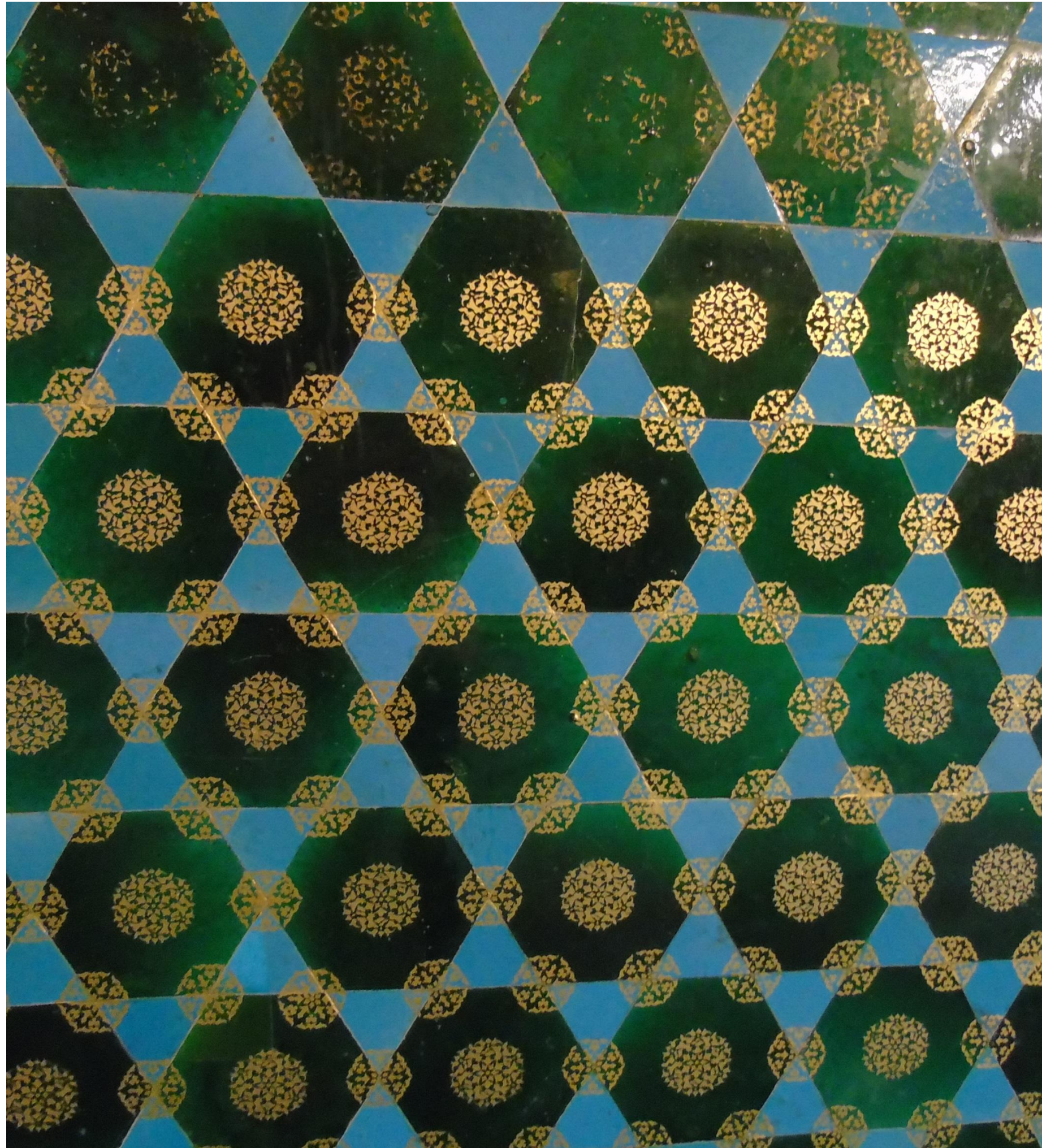

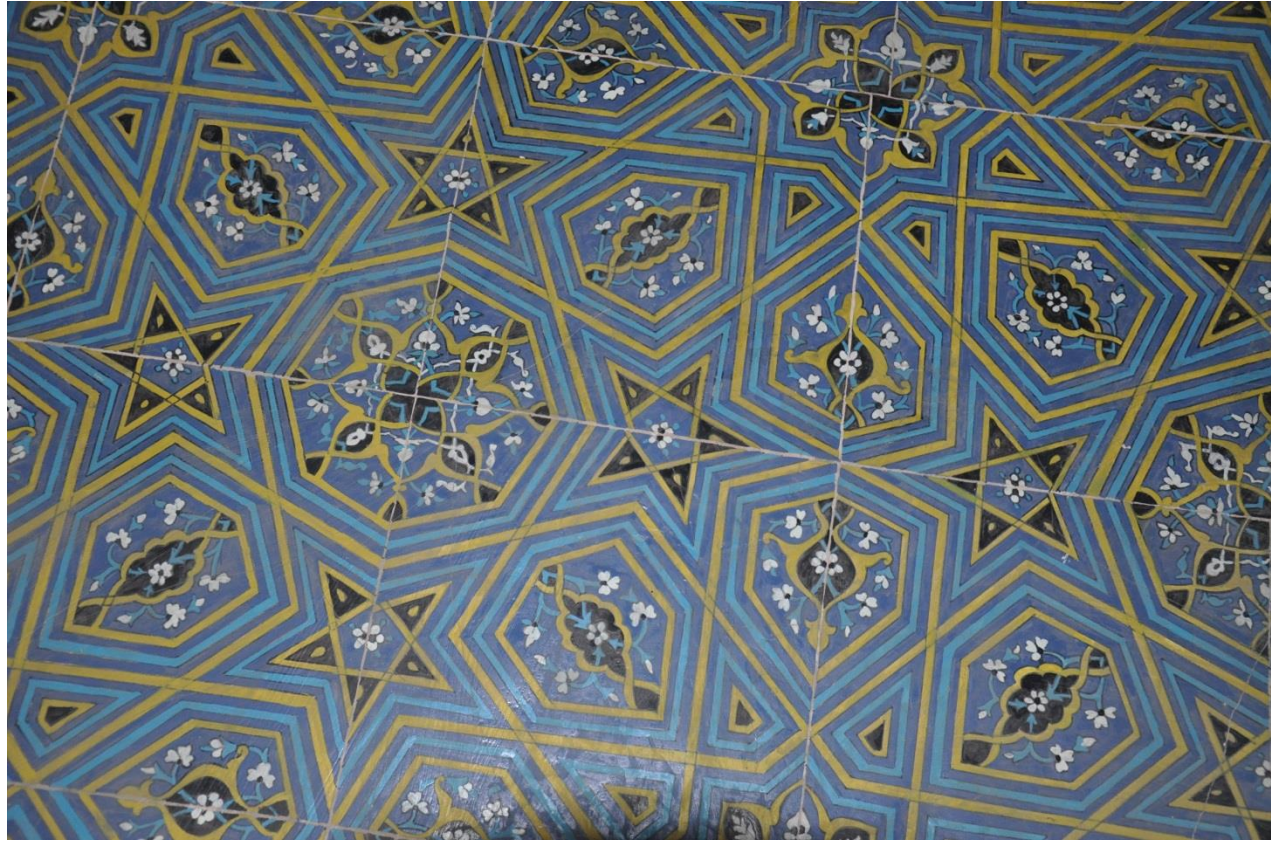

Yeşil Camii Hünkar Mahfili

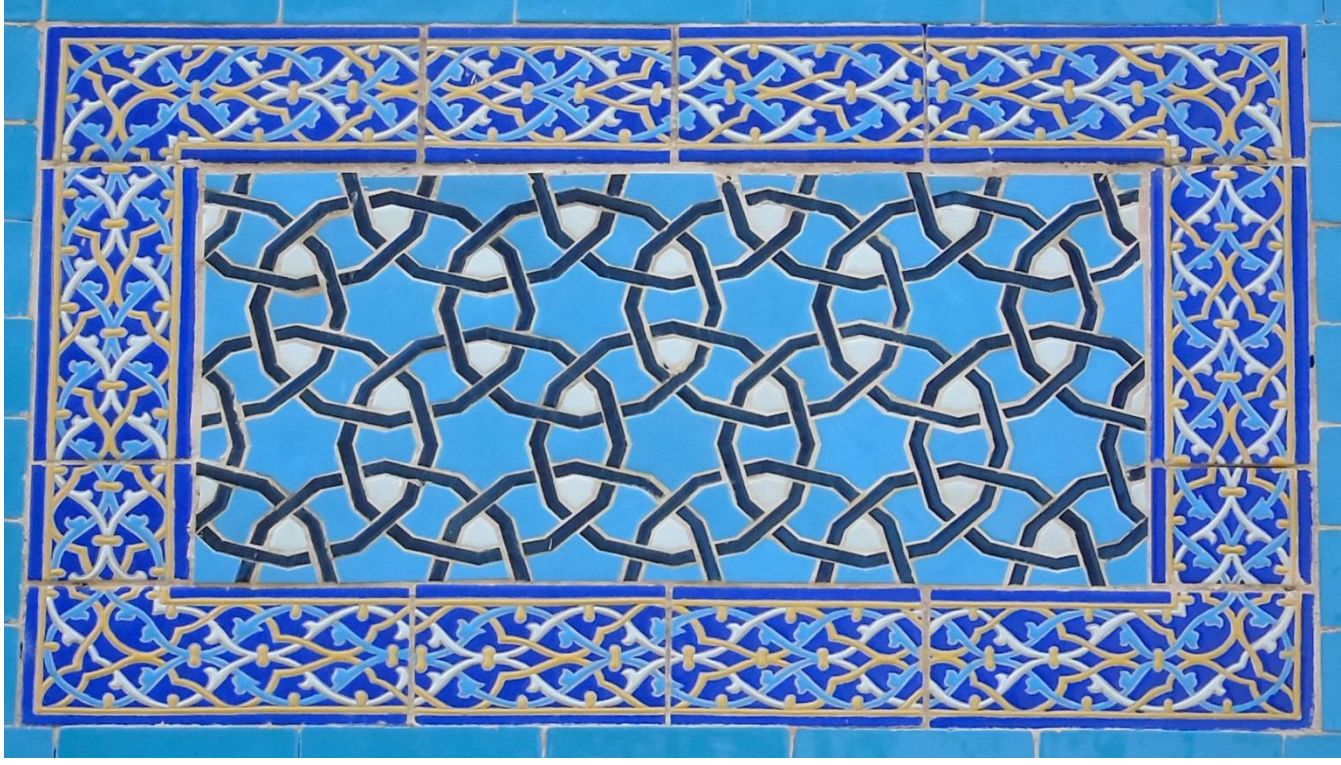

Yeşil Türbe duvar çinisi

Yeşil türbe Pencere altı süsleme

Yeşil Türbe Mihrab Tacı

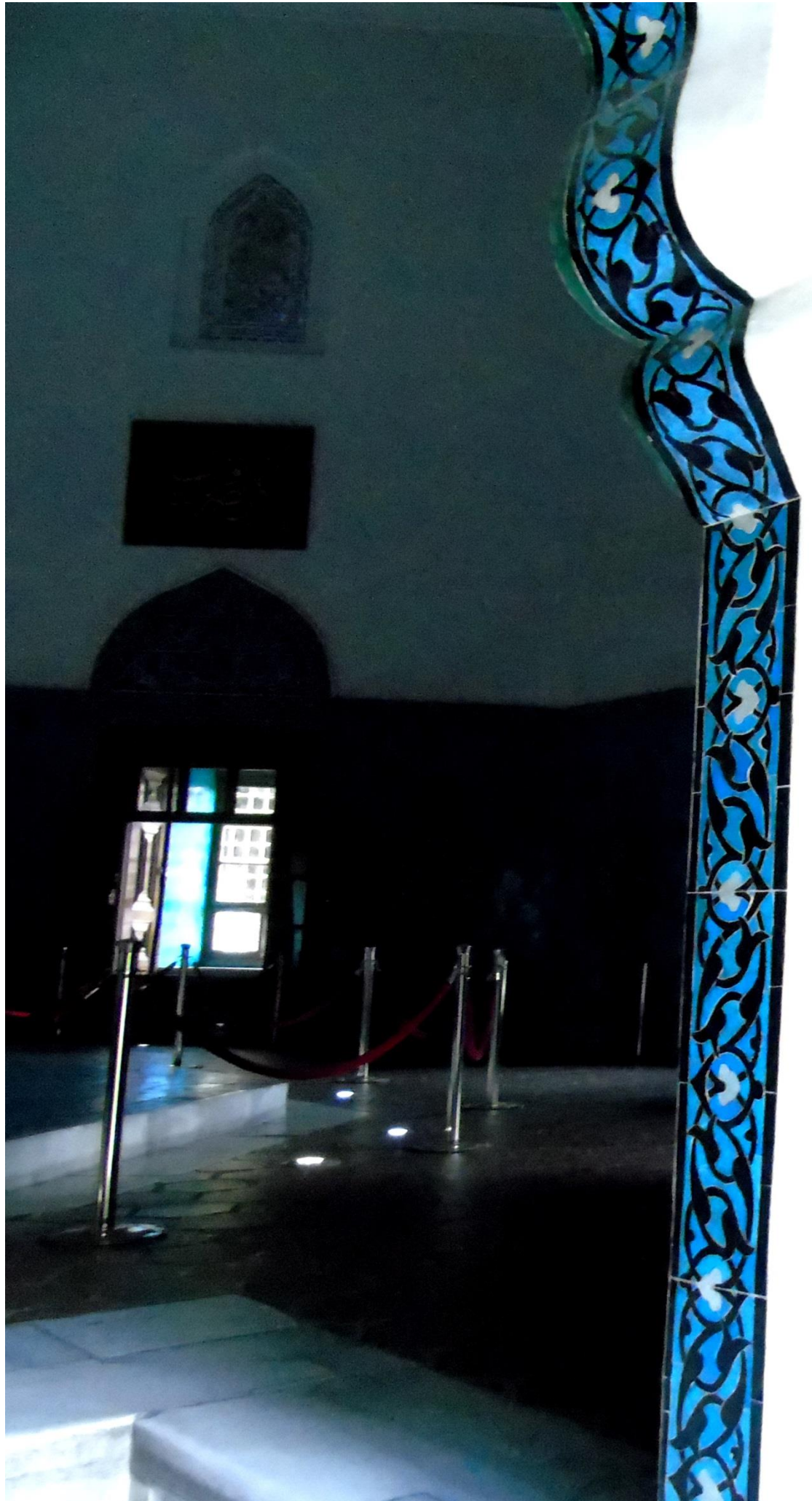

Yeşil Türbe Mihrabı

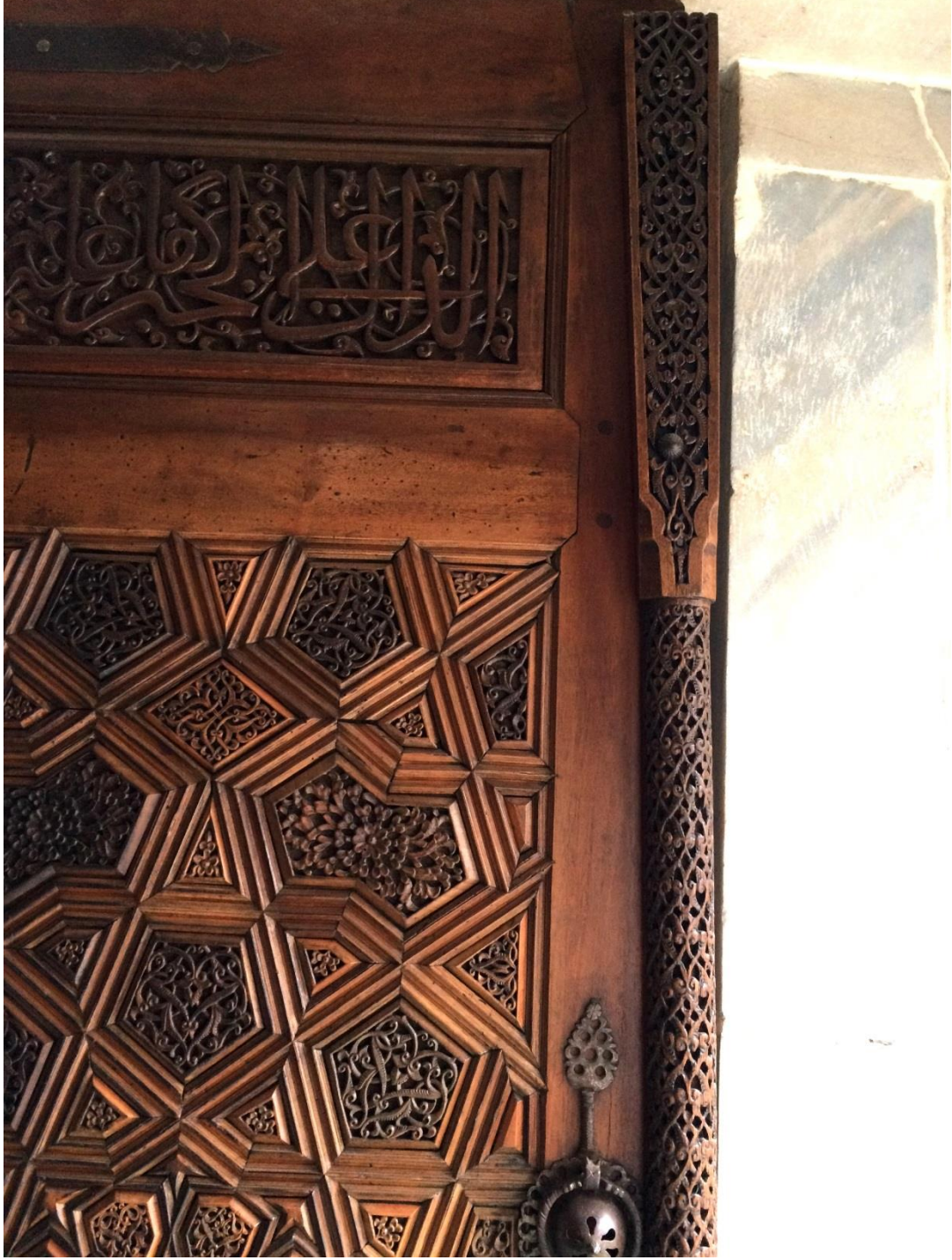

Yeşil Türbe mihrabı

AHŞAP DESENLERİ

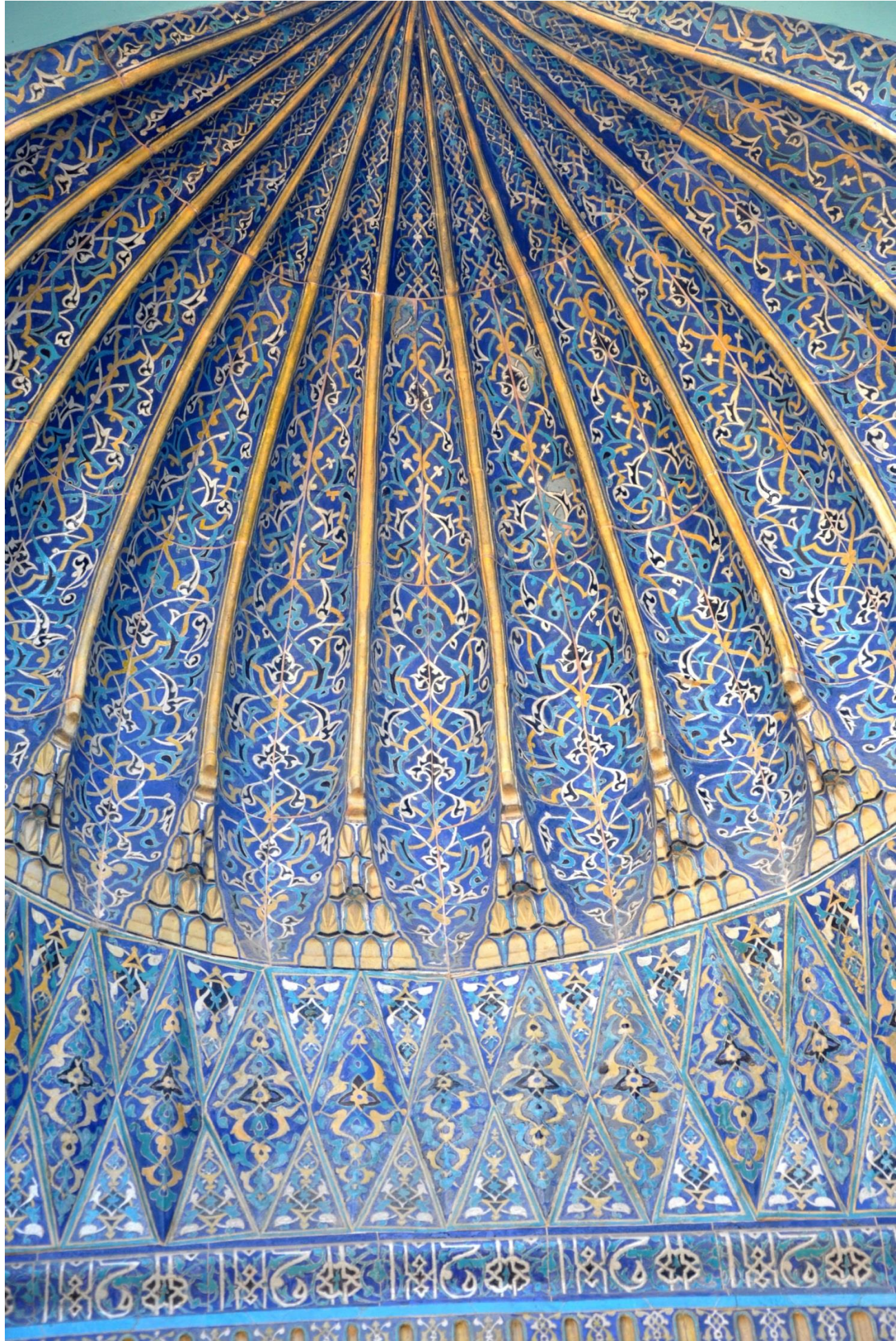
Yeşil Camii giriş kapısı

Yeşil Camii Hutbe Kürsüsü

KALEMİŐİ SÜSLEME

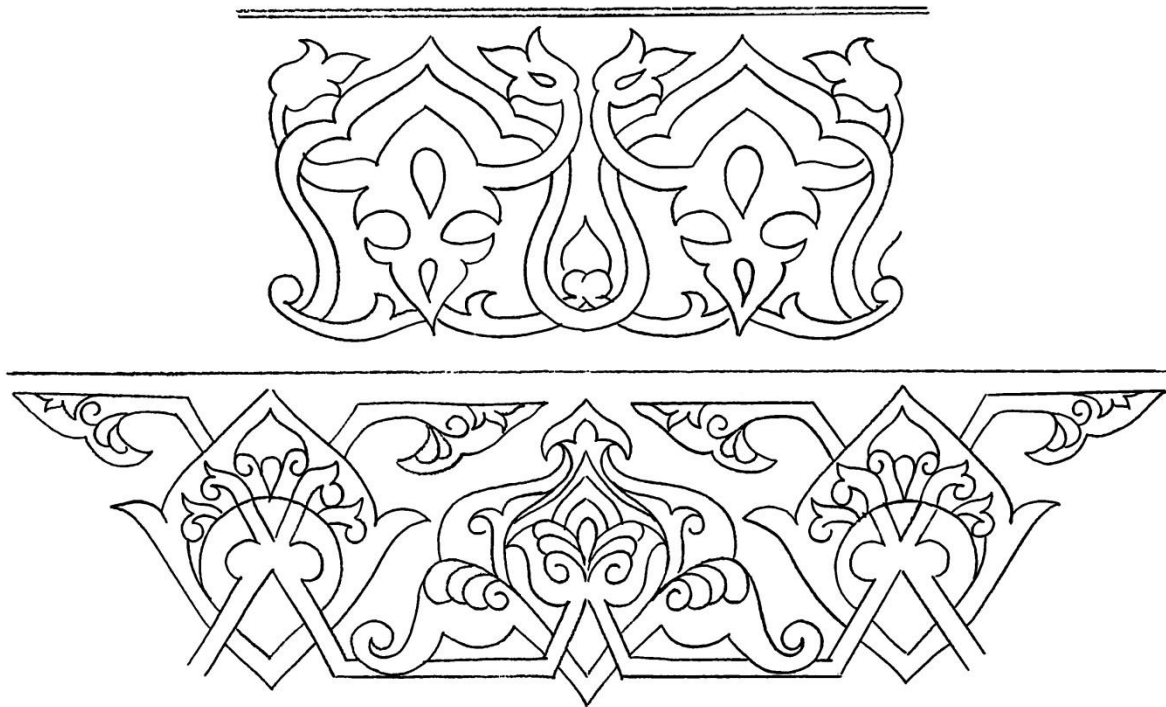

Mermer desenleri

Yeşil Camii giriş kapısı

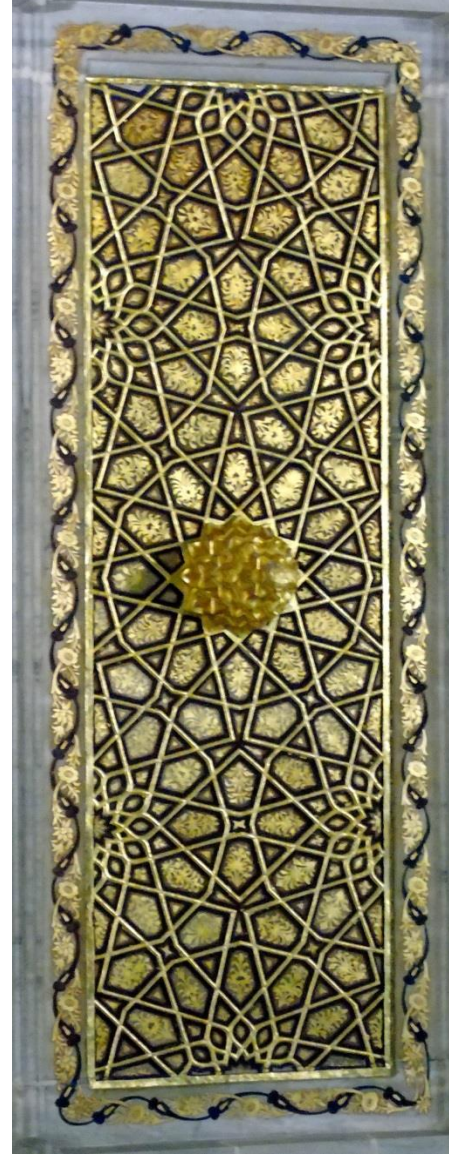
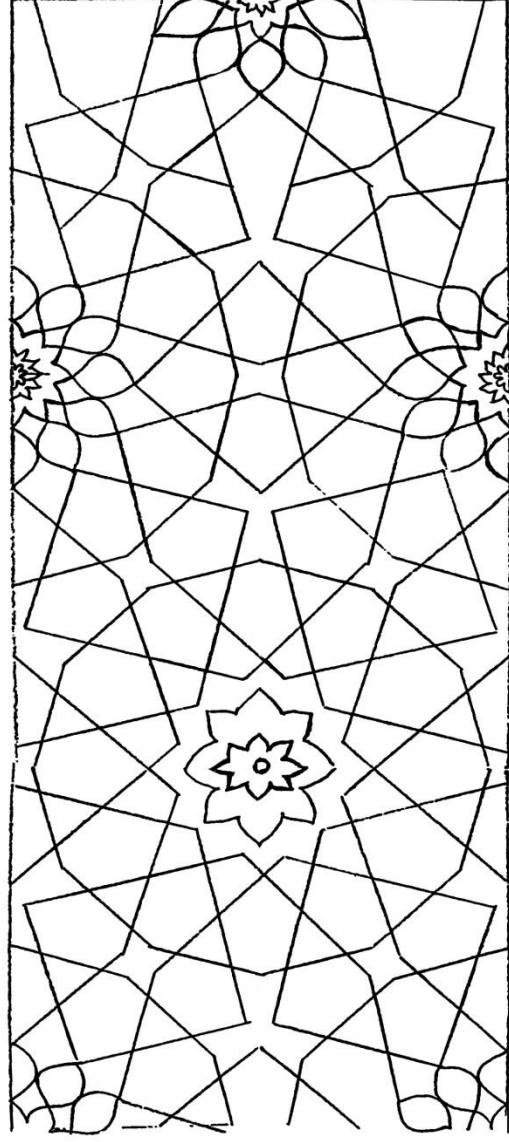

Yeşil camii halısı

Yeşil medrese bahçe sütunları

kilit taşı

